

Divriği Vakfı'nda görev değişimi

Ankara'da faaliyet gösteren Divriği Kültür Vakfı Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurul'da Divan Başkanlığı'na Salim Aydoğan seçildi. 9 Yıldır vakıf başkanlığını yürüten Arif Atay aday olmayarak görevi Cemal Karahalil'e devretti. Dev .say,6'da

5'ci Yatılı Okul Şenliği yapıldı

Divriği Yatılı Bölge Okulu Mezunları'nın geleneksel olarak düzenlediği şenlik 29 Mayıs tarihinde Divriği'de yapıldı. Şenliğe Sivas Valisi Veysel Dalmaz ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan katıldılar. Dev .say,10'da

Keyveni'ye gurur veren başarı;
TS EN 14001
Çevre Yönetim Sistemi
Belgesi

Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İADE
ADRESİ

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● **DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE** ● **1 HAZİRAN 2009 YIL: 4** **SAYI: 34** ● **www.divrigi.com.tr**

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, seçildikten bir ay sonra belediyenin mülklerini satma kararı aldı. Belediye'nin Taşbaşı Sosyal Tesisleri ve Belediye Petrol 20 yıllığına özelleştiriliyor. Metro Turizm'e yolcu taşıma izni veriliyor, belediye kavaklığı satılıyor

ÖZELLEŞTİR“ME”

MUHALEFETTE HALKÇI, İKTİDARDA ÖZELLEŞTİRMECİ
Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök 5 Mayıs tarihinde Meclis Kararıyla Taşbaşı'nda bulunan Divriği Belediyesi Sosyal Tesisleri'ni ve Benzin İstasyonu'nu 20 yıllığına özel bir işletmeye devredilmesinin, diğer mülklerinin de satılmasının kararını aldı. Bu karar AKP ve MHP Meclis üyelerinin karşı oylarına rağmen CHP'li Meclis üyelerinin oylarıyla kabul edildi. Divriği Belediyesi'nin Taşbaşı'nda 42 yataklı bir oteli, 250 kişilik bahçeli bir restaurant'ı, 1000 kişilik Düğün Salon'u, Otopark'ı, Çay Bahçesi ve misafirhanesi bulunuyor. Ayrıca Divriği Belediyesi'nin tarihi konakları, arsaları, hal binaları, kiralık işyerleri ve Palanga Çiftliği'nde 1 Trilyon değerinde bir de kavaklığı bulunuyor. Su tarifesinde ikili fiyat uygulaması başlatarak, belediye personeli olmayanlara üç katı fazla su fiyatı tarifesini getiren Divriği Belediyesi, Metro Turizm'e ve adı bilinmeyen başka bir yolcu taşıma firmasına da yazıhane açma izni verdi. 2 Haziran tarihinde yapılan meclis toplantısında ise, İstanbul'a ve Sivas'a yolcu taşıyan toplu ulaşım araçlarının garaj çıkış ücretlerine %50 zam yapıldı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Tarihî Kentler Birliği'nin toplantısı için 20 Mayıs tarihinde İstanbul'a geldi, 25 Mayıs tarihinde ise İstanbul Divriği Kültür Derneği'ni ziyaret etti. Divriği Kültür Derneği'nde yapılan toplantıya çok sayıda köy dernek başkanı, Divriği Kültür Derneği eski başkanları ve şimdiki başkanı Ali Durmuş

ve yönetim kurulu üyeleri katıldılar. Toplantıda Hakan Gök seçim sürecini ve projelerini anlattı. Toplantıya katılanlar ise, belediyenin özelleştirme uygulamalarına tepki göstererek, Divriği Belediyesi Sosyal Tesisleri'nin Divriği Halkına hizmet etmesi için yapıldığını söylediler. Sol ve sosyal belediyeciliğin bir örneğini Divriği'de hayata geçirmek için CHP dışındaki kesimlerin Divriği Belediyesi uygulamalarında söz ve karar sahibi olması için adımlar atılmasını söyleyen katılımcılar, zaman zaman Hakan Gök' sert sözler söylediler.

HAKAN GÖK'E YAZICIOĞLU SORUSU

Toplantı'da Divriği Belediyesi Başkanı Hakan Gök'e 29 Mart akşamı CHP'nin yerel seçimleri kazandığı kesinleştikten sonra Parti önünde sevinç gösterileri yapan CHP'lilere "Muhsin Yazıcıoğlu'nun ölümünden dolayı yaşlı olduklarını" söyleyerek dağılmalarını söylediği sorusu soruldu. Hakan Gök bu soruya, o günlerde seçime giren diğer partilerin ve CHP'nin de ses cihazlarını kapattığını, sesli propaganda yapmadıklarını söyleyerek, o günkü konuşmasından ve uygulamalarından pişmanlık duymadığını, bugün aynı konuşmayı yine yaparım, çünkü o konuşmayı bireysel değil CHP'nin Divriği İlçe Örgütü'nün kararıyla yaptım dedi. Bu sırada salonda bulunanlar Hakan Gök'e "sizi kınıyoruz, sizi sola yakıştıramıyoruz, yazıklar olsun" dediler.

Divri i Belediye Ba kan
Hakan G K

NERDEN NEREYE!

B RSEN BAYAR UYGUN

Zirvelerde kartallar da yılanlar da bulunur. Biri süzülerek, diğeri sürünerek gelmiştir zirveye. Önemli olan nereye geldiğiniz değil, nereden ve nasıl geldiğinizdir. (Cenap ŞAHABETTİN)

DİVRİĞİ Gazetesi dört yaşına girdi. Hani çocuk önce emeklemeye başlar, sonra yürür daha sonra konuşmaya başlar,okul zamanı gelir hayata atılır? Bizim hikayemiz de böyle birşey işte. Evet üç yılı geride bıraktık. Bu geride bıraktığımız üç yılın bize kazandırdığı tecrübeyle önümüzü daha iyi görerek, geleceğe yürüyeceğiz. Gazete çıkarmak zor iş. Hele, hele Divriği gibi bir yerin gazetesini çıkarmak daha da zor bir iş. Zaman zaman şu kesimin gazetesi, bu kesimin karşıtları damgasını yemeniz çok normal bir hal gibi algılanıyor. Oysa biz bu gazeteyi çıkarırken murad ettiğimiz şey neydi? Solun ortak platformu olmaktı. Solun değişik renklerini aynı ortamlarda mümkün olduğunca birleştirebilmektir. Bizim gibi düşünmeyenleri dinlemeyi bilmektir. Yeni bir ortak sol kültür, sol dayanışma yaratmaktır. Elbette bu kadar iddialı bir yolda bugünden yarına sonuç almanın imkanı yok. Türkiye'den ayrı bir gezegende yaşıyoruz. Solun durumu da ortada, Türkiye'nin hali de. Neyse halin çıksın falın,misali,Türkiye neyse biz de oyuş işte. Kim ne derse desin Türkiye değişiyor, insanlarımız değişiyor, karakterlerimiz değişiyor. İyiye doğrumu? Hayır, maalesef kötüye doğru.Eskiden yolsuza hırsıza karşı lafımızı çekmeden konuşmayı doğruluk sayardık.Ya şimdi. "Ne olmuş yani,AKP'iler Türkiye'yi yedi, bizimkiler de şunu yemiş çok mu" der hale geldik. Zaman zaman doğru yazdığımız haberlerden dolayı kendi çevremizden azar işitiyoruz. Neden? Sırf aynı çevreden olduğumuz insanların hatalarını yazıyoruz diye.Ne dersiniz? Biz kendi hatalarımızı örtelim, pislüğimizi halının altına süpürelim görünmesin.Bunu mu yapalım sizce? Bizler temiz toplum için, demokrasi için, barış için, kardeşlik için mücadele etmiyormuyuz. Eğer bizim hırsızımız iyidir diyeceksek, ötekine laf söyleme hakkımız kalır mı? Nereden geldik, nereye gidiyoruz.

Divriği Türküleri yarışıyor

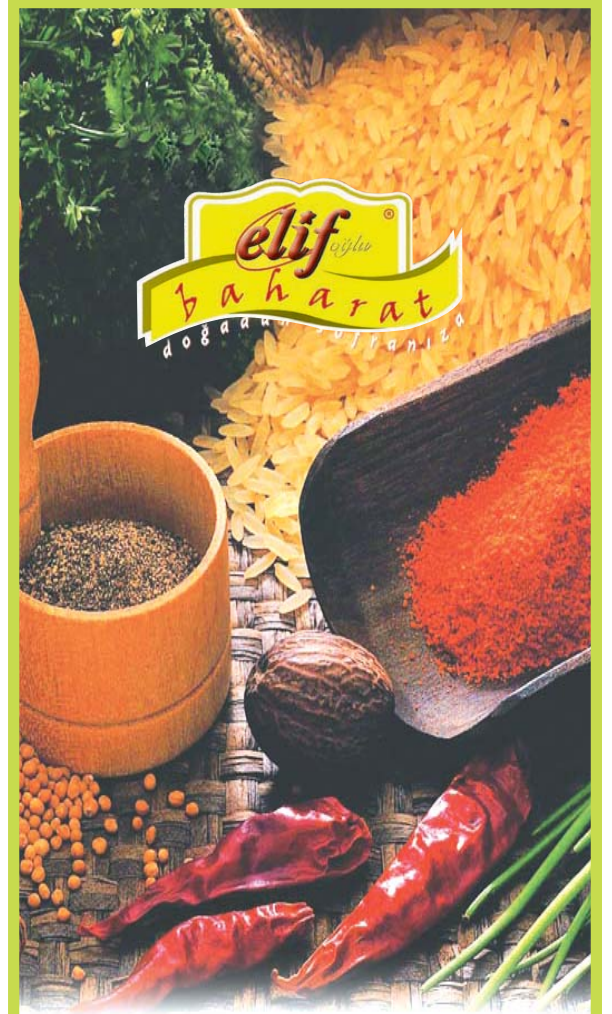
Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 1. Divriği Türküleri Yarışması yapıldı. Çok sayıda amatör müzisyenin katıldığı yarışmaya ilgi büyük oldu.

Seçici kurulda Divriği'nin yakından tanıdığı Ali Kızıltuğ, Ali Baştuğ, Nurgül Ateş, Adem Aslandoğan, Sinemi ve Hüseyin Karakoç yer alıyor.

Devamı Say.11'de

4'DE Yatılı Okul	6'DA Okuyucu Mektubu	8'DE Kene ve Tedbir	9'DA Ankara Vakfı	11'DE Divriği Derneği	12'DE Ozanlarımız E. Doğan
Haydar YALÇIN	Mustafa TARAKÇI	Sadık ÇELİK	Müslüm DOĞAN	Muharrem YAĞBASAN	Hıdır ÇAM
Beyzade ÖZKAHRAMAN	İsmail ÇINAR	İsmail ASİL	Nilüfer MURATOĞLU	Esat KORKMAZ	Ataner YILDIRIM

Yazarlar...

Elif Baharat Bakliyat Gıda ve İht. Mad. İmalat Paz. Dağ İth ve İhr. Ltd. Şti.
Gimat Toptancılar sitesi 15.Blok No: 418
Tel: 0312.397 58 78 Fax: 0312.397 30 59
Macunköy/ANKARA

www.elifbaharat.com.tr

MUSTAFA TARAK I

Atatürk ve Din

Bu yazıda sizlere Atatürk'ün "din" konusundaki tutum ve davranışlarından birkaç ilave örnek daha vererek O'nun bu konudaki görüş ve düşüncelerini anlatmaya devam etmek istedim: Şapka inkılabının yapıldığı yıldan sonraki tarihlerden birinde Mekke'de "İslam Kongresi" düzenlenir. Türkiye'de bu kongreye davet edilir. Bu Kongrede İslamiyet adına önemli konuların görüşülüp karara bağlanacağından söz edilmektedir. Atatürk, "Müslümanlığın yücelmesinde Türklerin ne kadar payı olacaksa, on milyonca müslümanın geri yada köle kalmasının utancında da o kadar payı vardır." görüşündedir. Bu nedenle hem İslam dini ile ilgili konulardan uzak kalınmamasından hem de genç Türkiye Cumhuriyeti'nin devrimci ilkelerinden ödün verilmemesinden yanadır.

Mekke'deki bu toplantıya bilgili ve iyi bir aydın ve devrimci olan Gümüşhane Milletvekili Edip Servet (Tör)'ü görevlendirir. Tör'ü yanına çağırıp O'na bizzat verdiği emir, o gün ve takip eden günlerdeki basına da yansır: "Mekke'ye gidip beni temsil edeceksin. Türksün ve Müslümansın. Türklük, Müslümanlığın öncüsü ve klavuzudur. Mekke'ye şapka ile gideceksin. Kara taassup sana karşı bile gelse eğilmeyeceksin." Edip Servet, Mekke'ye başında şapka olduğu halde gider. Müslüman delegeler içinde en çok O'na itibar gösterilir. Çoğu delege O'nun şahsında Mustafa Kemal mucizesine duydukları hayranlığı ifade etmişlerdir. Günlük yaşamımızdan da biliriz, iyi tanzim edilmiş, içinde sağlam ve kaliteli ürünler bulunan ısıt ısıt vitrinler, önünden geçen bizleri, köhnemiş, karanlık, bakımsız vitrinlere göre çok daha fazla cezbeder!

1930 yılında Ankara'da, Birinci Tarih Kongresi sonunda, Marmara Köşkünde bir kokteyl düzenlenir. Çoğunluğu öğretmen olan katılımcılar, Atatürk'ün huzurunda görüş ve düşüncelerini serbestçe ortaya koyabiliyorlardı. Öğretmenlerden biri, "din ve hilafet" konusunda Gazi Mustafa Kemal'e cesurca bir soru yöneltir: -Paşam, din gerekli bir şey midir? Hilafetin kaldırılması konusunda neler söylemek istersiniz? Atatürk'ün bu sorulara verdiği yanıtı, O'nun çok güvendiği, yanından ve sofrasından pek uzak tutmadığı Kılıç Ali, hatıralarında şöyle nakletmektedir: -Evet, "din" gerekli bir kurumdur. Dinsiz ulusların devamlılığı pek mümkün değildir. Yanlış şurası da bir gerçektir ki, din Allah ile kul arasında bir bağlılıktır. Softa sınıfının din simsarlığına müsaade edilmemelidir. Dinden maddi çıkar sağlayanlar, iğrenç kişilerdir. Bu gibi din ticareti yapan insanlar saf ve masum halkımızı aldatmışlardır. Mücadele ettiğimiz ve edeceğimiz kimseler işte bunlardır.

-Hilafet konusuna gelince, açık söyleyeyim bana halife olmamı önerenler olmuştur. "Siz halife olunuz" demişlerdir. Ben bu önerileri daima gülerek yanıtladım. Hilafet, gereksiz hatta zararlı bir kurum haline gelmiştir. Öyle ki, hilafeti ortadan kaldırdığımız günlerden bugüne kadar kimsenin bunu üstlenmemesi, Müslüman dünyasının halifesiz de yürüyebileceğine ve yürümekte olduğuna en güzel örnek değil midir? ***

Türkiye Büyük Millet Meclisi de bir gün laiklik üzerine konuşmalar yapılmaktadır. Tesadüfen Mustafa Kemal Paşa da o gün Mecliste ve Başkanlık kürsüsündedir. Meclisin tanınmış sözde din bilginlerinden bir milletvekili, kürsüye gelir, alaylı bir üslup ve davranışla:

-Arkadaşlar, bir laikliktir almış başını gidiyor. Afedersiniz ben bu laikliğin manasını bir türlü anlayamıyorum, der. Mustafa Kemal Paşa oturduğu başkanlık koltuğundan elini kürsüye vurarak konuşmacıya müdahale etmek ister: -Adam olmak demektir. Hocam, adam olmak!

ANKARA DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ GELENEKSEL PİLAV GÜNÜ

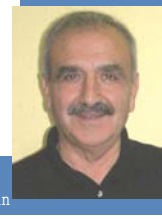

21 HAZİRAN PAZAR
ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ
0312. 230 12 97
www.divrigidernegi.org.tr

Sultan Oğlunun yetişmesi, hayat tecrübeleri yaşaması için pek çok iş yaptırıyordu. İnsanların arasına karıştırıyor, çeşitli işlerde çalıştırıp uzaktan takip ediyordu. Şehzadenin en son yaptığı iş ise koyun yetiştirmekti. Aradan zaman geçti, koyunlar büyüdü ve şehzade koyunları şehrin pazarına götürdü. Tüm koyunları bin altına sattı. İyi bir ticaret yapmıştı, sevinçliydi. Babasına anlatacakları vardı. Pazardan çıkmak üzereydi ki pazarın kenar bir yerinde güzel konuşan, kalender görünüşlü, insanlara tavsiyelerde ki bulunan, elinde şiir yazılı bir kağıt tutan birisini gördü. Ak saçlı ve sakallı adam şöyle diyordu: "Elimdeki yazının kıymetini bilerek, kim bin altına satın alsa dünyanın sonuna kadar ismi yaşayacaktır." Şehzade bu adamın heybetinden ve söylediklerinden etkilenmişti. Acaba elindeki yazıda ne yazıyordu? Elini kesesine attı, acaba

Altın Ögüt

DERLEYEN

Dr. BEYZADE ZKAHRAMAN
Ya am Hastanesi Y netim Kurulu Ba kan

bin altına değerli bir şey miydi? Peki ya babası ne diyecekti. Karışık duygular arasında kesesindeki altınları olduğu gibi ak saçlı ve sakallı adama verdi. Ak saçlı ve sakallı adam gencin yüzüne dikkatlice baktı. "Sen asil bir insana benziyorsun, senden ricam eğer baban hayattaysa, bu kâğıdı şimdi açma. Babanın yanına gittiğinde ona ver ve birlikte okuyun."

Şehzade büyük bir merakla, neler olacağından endişe duyarak babasının yanına gitti. Yaşadıklarını anlattı. Babası kâğıdı eline aldı ve birlikte açtılar. Kağıtta, "Kötü davranışlarla dünyada ün bırakmak olmuyor. Rüstem, İskender, Sezar gelip geçiyor. Dünyada sıran geldi mi iyilikle ünlen. Nöbetin sana da erişmesi yaklaşıyor" Dörtlülü yazıyordu. Sultan bu satırları okuyunca derinden etkilendi, oğluna; "Evladım çok akıllıca bir işe altınlarını sarf etmişsin. Şimdi bin altına aldığın bu hikmetli yazıya uymak için elinden geleni yapmalısın. Sana tek vasiyetim bu dörtlüğe uymandır." Şehzade babasının bu vasiyetine uymak için her zaman elinden geleni yaptı. Daha sonra Timur Han adıyla ünlenip; Anadolu' nun ve Asya'nın hâkimi oldu...

Çayören'liler Piknikte Buluştu

Çayören (Pütge) Köyü Derneği Geleneksel Kır Gezisi'ni yaptı. Çatalca'da düzenlenen pikniğe Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali Durmuş, Beyköy (Sevir) Dernek başkanı Mehmet Güven, Arıkbaşı (Birestik) Dernek Başkanı Mustafa Özker ve Çakmakdüzü (Palha) Dernek Başkanı Hüseyin Yılmaz katıldılar.

Çayören (Pütge) Köyü Derneği her yıl düzenlediği Geleneksel Kır Gezisini yaptı. Çatalca'nın Kabakça Mevkiinde düzenlenen pikniğe çok sayıda Çayören Köylüsü katıldı. Sabahın erken saatlerinde otobüslerle yola çıkılarak piknik alanına ulaşan Çayören Köylüleri yeşilin ve ormanlık alanın verdiği temiz havayla kahaftılarını yer sofralarında yaptılar. Kimilerinin özel araçlarıyla daha sonra katıldığı piknik alanı öğlen saatlerinde tamamen doldu. Piknik alanının ilaçlanması Kene korkusunu yenmeye yetti. Çayören Pikniğine öğlen saatlerinde Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali

Durmuş, Arıkbaşı Derneği Başkanı Mustafa Özker, Çakmakdüzü Dernek Başkanı Hüseyin Yılmaz ve Beyköy Dernek Başkanı Mehmet Güven katıldılar. Türkülerle, halaylarla güzel bir kırgezisi yaşayan Çayören Köylüleri akşam karanlığına kadar doyasıya eğlenerek zaman geçirdiler. Her yıl geleneksel olarak düzenlenen şenlik birçok gencin ve yaşlının hasret gidereceği yer haline geliyor. Büyük şehirde bir yıl birbirlerini göremeyenler piknik alanında karşılaşp hal hatırlıyorlar.

DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ

25. GELENEKSEL PİLAV ve KÜLTÜR ŞENLİĞİ

FERHAT TUNÇ

CENGİZ ÖZKAN

EZGİNİN GÜNLÜĞÜ

AYNUR GÜNEŞ

AHIRKAPI ROMAN ORKESTRASI

KOMA ÇİYA

DKD HALKOYUNLARI EKİBİ
DKD KADIN KOROSU
AFRİKA HALK DANSLARI GRUBU
SUNUM:
ORHAN AYDIN - ŞENAY ERDOĞAN

28 HAZİRAN 2009

DİSK'İN KATILIMIYLA

GÖKTÜRK KÖYÜ KURTKEMERİ ŞİŞLİ VAKFI
PİKNİK ALANI / KEMERBURGAZ
İLETİŞİM : 212 292 20 20 www.divrigi.org.tr

Hayırlı işler başkan

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök 29 Mart Yerel Seçimlerinden önce yapacaklarını 20 başlık altında toplayarak halka sundu. Bu vaadler dizisinde özelleştirme ve mülk satışına yer vermeyen Hakan Gök belediye başkanlığını kazandıktan sonra vaadlerini bir kenara koyarak ilk önce belediyenin para edecek mülklerini satma kararını aldı. Seçim Çalışmaları sırasında Belediye Otel'i'nin, Düğün Salonu'nun,

HAKAN GÖK İSTANBUL'A GELDİ

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Tarihi Kentler Birliği'nin toplantısı için 20 Mayıs tarihinde İstanbul'a geldi. 25 Mayıs tarihinde ise İstanbul Divriği Kültür Derneği'ni ziyaret etti. Dernekte yapılan toplantıya çok sayıda köy dernek başkanı, İstanbul Divriği Kültür Derneği eski başkanları, şimdiki başkan Ali Durmuş ve yönetim kurulu üyeleri katıldılar. Toplantının açılış konuşmasını yapan Ali Durmuş Divriği Belediyesi'ni kazanan Hakan Gök'ü de kutladı. Daha sonra söz alan Hakan Gök, seçim sürecini anlatarak İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin ve diğer Divriği Kültür Dernekleri'nin emeklerine teşekkür etti. Projelerini anlatan Hakan Gök'e toplantıya katılanlar sorular sordular.

HAKAN GÖK HALA YASTA

Toplantı'da Hakan Gök'e Seçimlerin kazanılmasından sonra yaptığı Muhsin Yazıcıoğlu'nun ölümü üzerine yaslıyz sözü hatırlatıldı. Hakan Gök Muhsin Yazıcıoğlu ile ilgili konuşmayı CHP Divriği İlçe örgütünün aldığı karar doğrultusunda yaptığını, propaganda yaptıkları ses cihazlarını kapattıklarını söyledi. O günkü

konuşmayı yapmaktan dolayı pişman olmadığını bugün olsa aynı konuşmayı yine yapacağını söyleyen Hakan Gök Muhsin Yazıcıoğlu için Türkiye yas tuttu, biz de yas tuttuk ne yapalım dedi. Bu söz üzerine salonda bulunanlar Hakan Gök'e sizi kınıyorum, sizi ayıplıyorum yazıklar olsun dediler.

ÖZELLEŞTİRMEMEYE TEPKİ

Divriği Belediyesi'nin 5 Mayıs tarihinde aldığı özelleştirme kararını toplantıya katılanlar tepki gösterdi. Taşbaşı'nda bulunan Divriği Belediyesi Sosyal Tesisleri'nin ve Divriği Belediyesi Petrol İstasyonu'nun 20 yılına özelleştirilmesi kararını savunan Hakan Gök'e salonda bulunanlar tepki gösterdi.

HALKCI BİR BELEDİYE İÇİN

Divriği Kültür Derneği'nde yapılan toplantıda, Ali Durmuş, Haydar Yalçın, Rıza Gürnlü, Cafer Çelik, Hüseyin Gülseven, Cafer Yıldız, S. Ali Aydoğmuş, Deniz Değer, Safi Karayalçın ve Yahya Kemal Bayar söz olarak konuştular. Konuşmacıların üzerinde ortaklaştıkları başlıca görüşler konuşmacılar tarafından Hakan Gök'e tavsiye edildi. Bu görüşler özet olarak, **Belediye Sosyal Tesisleri'nin ve Belediye Petrol'ün özelleştirilmemesi, bu işletmelerin belediye**

Belediye Çaybahçesi'nin ve Belediye Petrol'ün Divriği Belediyesi'nce işletileceğini söyleyen Hakan Gök, 5 Mayıs tarihinde yapılan 2'inci Meclis toplantısında 20 yılına özelleştireceğini söyledi. Şehirlerarası otobüs firmalarının sayısını 4'e çıkardı. Pazar yerlerine zam yaptı, Toplu taşıma araçlarının garaj çıkışlarına %50 zam yaptı, Belediye Sosyal Tesislerinin ve Belediye Petrol'ün satışını gündeme getirdi.

tarafından işletilmesi

tavsiye olarak Hakan Gök'e söylendi. Ayrıca Konuşmacılar özetle şunları söylediler. Belediye Başkanı İstanbul'a geldiği zaman ilk önce Divriği Kültür Derneğine gelmeli, programlarını burası yapmalıdır. Muharrem Yağbasan döneminde kazanılan alışkanlıklar yeniden devam etmelidir. Hakan Gök solun diğer örgütleriyle mutlaka görüşmeli, yapacağı her faaliyeti Divriği Halkıyla ortak karar olarak yapmalı? Bizi sağdan ayıran en önemli özellik sosyal belediyeciliği gerçekten uygulamaktır. Nedir Sosyal Belediyecilik? Belediye'yi ticari bir şirket veya bir ticari işletme gibi düşünmemektir. Belediye'nin sosyal tesislerini orada yaşayanların hizmetine sunmaktır. Halkı sosyalleştirmek. Ayrıca Sosyaldemokrat bir belediye anlayışı o ilçede veya o şehirden yaşayanların ayrımsız her kararında söz ve yetkili kılınmasını sağlamaktır. Belediye başkanı alacağı her karar halka anlatmalı, onların olurlarını almalıdır. Divriği

biraz daha sıkıntılıdır bu konularda. Yıllardır solun kendi arasında iletişimsizliği varken kazanan belediye başkanı diğer sol ile mutlaka bağ kurmalıdır. Solun diğer bileşenlerini karar süreçlerine ne yapıp edip katmalıdır. Ben kazandım öyleyse bana tabi olun anlayışı sol da olmamalıdır. Sol, insan merkezlidir, sağ ise sermaye merkezlidir. Sol ile sağın arasında çizgi yokmuş gibi bir hatta girerek dönüşü olmayan bir yola gireriz ki o da bir dönem sonra anlaşılır. O zaman da iş isten geçmiş olur dediler.

MEHMET GÜRESİN'Lİ (Eski Bel. Başk.)

Ben Seçimden önce Divriği Belediyesi'nin borçlarını Divriği'de çıkan yerel gazetelerde yayınlattım. Bu borç 1 Trilyon 300 Milyar civarındadır. Bugün kalkıp iki buçuk üç trilyon borç bıraktı demek inandırıcı değildir. Ben iddia ediyorum bugün Türkiye'de borcu en az olan on ilçe sayılacaksa bu onun içerisinde Divriği Belediyesi girer. Belediye sosyal Tesislerinin özelleştirme meselesine gelince. Öncelikle yasal olarak buraların 20 yılına özelleştirilmesinin önünde yasal engeller var. Belediye böyle bir karar alsın bile bu karar hukuka aykırı bir karar olur. Çünkü

bahsedilen yer tek hukuklu bir yer değil ayrı ayrı birer sosyal tesistir burası. Öteki konu ise şu? Gerek Yağbasan döneminde, gerekse benim dönemimde buralar daha önce özel işletmelere verildi. Fakat işletilemedi. İşletmecilik alanında sıkıntılar yaşandı. Biz AKP'liler özelleştirmeciler olarak tanınıyoruz. Ama görüyorsunuz biz burayı on yıl boyunca özelleştirmedik. Belediye olarak işlettik. Neden böyle birşeyi yaptık peki? Burası Divriği'nin en güzel yeridir. Yarın Divriği'ye iki otobüs turist gelse nerede kalacak? Veya, herhangi bir bakanlıktan 20 kişi bir proje

icin bir haftalığına Divriği'ye gelse belediyenin hangi sosyal tesisinde ağırlayacaksınız? bu konukları nerede ağırlayacaksınız? Dışarıdan gelen her misafir baktığı her yerde belediyeyi görür. Bunlar unutulmamalıdır. Biz lokantayı özelleştirdik ama gördük ki hata yapmışız.

MUHARREM YAĞBASAN (Eski Bel. Başk.)

Belediyeciliği nasıl kavrsanız öyle yönetirsiniz. Biz Belediye sosyal Tesislerini yapmaya 1986 yılında başladık, 1988 yılında bitirdik. Benzin İstasyonu'nu da öyle, Belediye Kavaklığını da, Belediye Binasını ve Belediye Çarşısını da. Bugün zarar ediyor dedikleri Belediye Otel'i'nde 14 kişi çalışıyordu bu personelin maaşları buradan karşılanırken ayrıca kar bile ediyorduk. Benzin İstasyonu'nda üç vardiya olarak 12 kişi çalışıyordu. Burada da bu personelin maaşı çıkarken belediyenin kasasına para giriyordu. O zaman Divriği'de iki benzin istasyonu vardı, biz bu iki istasyonun toplamından daha fazla satış yapıyorduk. Biz o zaman Belediye Düğün Salonu'nu özele vermiştik, gördük ki hata yapmışız, bir zaman sonra

bu uygulamadan vazgeçerek belediyenin işletmesine geçtik. Bizden sonraki belediye taşımaya özele verdi. Nasıl verdi? Araç kendinden parsonel kendinden işletme özelden. Böyle olurmu? Türkiye'nin neresinde benzinlikler zarar ediyor? Türkiye'nin neresinde sosyal tesisler işletilemiyor? Amacınız özelleştirmek ise buna bir gerekçe bulursunuz. Ama bazı şeyler vardır ki zarar etse bile o hizmeti vermek mecburiyeti vardır. Belediye sosyal tesisleri böyle bir durumdur. Siz herhangi bir ticarethanemisiniz ki baktığınız her yerde para görüyorsunuz? Öncelikle sizin bu kararnıza halk ne diyor bakalım. Bir de halka sorun. Bu işletmeler halkın malıdır, özelleşmesine bırakalım onlar karar versin. Sosyal

Tesislerin fiyatını ateş pahası yapıp, hizmeti kötüleştirip, sonra da burası zarar ediyor diyerek satmayı öneriyorsunuz. Önümüzde Fatsa örneği var. İnsan bir araştırır, burada ne oldu. Dünya Fatsa Deneyini araştırıyor, buradaki halkın karar süreçlerine katılarak nasıl büyük işlerin başarıldığı biliniyorken siz buralara sınıtınızı dönüyorsunuz, görmezden geliyorsunuz.

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

ALİ YALÇIN

Hep deriz ya ozanlarımız gözümüz kulağımızdır, halktan aldığını halka veren, Kültürümüzü en iyi yansıtır. Bakarsınız dizelerinde düzene kafa tutan, bakarsınız acı bir olaya ağıt yakarak duygulara taşıyan vefakâr cefakâr ozanlarımızdır. Tek tek yitirdiğimiz ozanlarımızı bakıyoruz ve saygıyla anıyoruz. Günümüzde 3-5 ozanın dışında ozan kalmadı ve onların yerini dolduracak genç ozanlarımızda kendisini kabul ettirmiş değil. Son yıllarda atağa geçen bu gelenek içinde çaba sarf eden genç ozanlarımızı burada yazıp sizlere tanıtmak istiyorum. Umuyorum ki bu genç ozanlarımız kendilerini yetiştirip topluma kabul ettirir ve üstatların izinden bu yolu sürer ozanlık geleneğini geleceğe taşırlar. İlk olarak Divriği dostlarımızın da yakından tanıdığı bir gencimizi tanıtmak istiyorum.

1970 yılında Çamşih Göleren (gaygıs) köyünde dünyaya geldi. İlkokulu köyünde, ortaokulu Gürpınar köyünde okudu. Bağlama ile 7 yaşında tanıştı. Okul müsamerelerinde, bayramlarda, şenliklerde saz çalıp yöresel türkülerini söyledi. Bağlamanın yanında Nefesli sazlardan Zurna, Mey ve Kaval da çalan Ali Yalçın okul yıllarında Çamşih'i ve onlarca çevre köylerin düğünlerinde çalarak ün yaptı. Ortaokuldan sonra İstanbul'a gitti. Ekonomik durumu olmadığı için öğrenimine devam edemedi ancak müzikten de kopmak istemiyordu. Akşaray da A.S.M. müzik okuluna kayıt yaptırıp hem çalıştı hem de ASM müzik okulunu bitirdi. Orada Nota ve Solfej dersleri de aldı. Divriği Kültür Derneğinde Folklor'a yıllarca zurna çaldı. Gecelere ve gösterilere, yöresel etkinliklere katıldı. İki yıl sanatçı Onur Akın ile çalışıp müzik konusunda bilgi alışverişinde bulunup tecrübe edindi. 1990 yılında askere gitti. Mardin de Ordu evinde Bando takımında görev yaptı. Askerde Trombon enstrüman çalarak bonservis aldı ve 1992 yılında terhis oldu. Aynı yıl Kifayet ile Evlenip Almanya'ya gitti. Özge isminde bir de kızları dünyaya geldi. Ali Yalçın Askerde gitmeden öncede şiir yazıp beste yapıyordu. Almanya ya gidince şiir yazmaya ve beste yapmaya devam etti. Yazdığı şiirleri ve bestelerini yurt genelinde ünlü sanatçılar okudu. Neşet Ertaş hocayla da 4 yıl çalışan genç ozanımız Avrupa'nın her ülkesinde konserlere katıldı. Kendisini geliştirip birçok ünlü sanatçıya sahnede eşlik etti. 1998 yılında TRT nin açtığı ses yarışmasında 80 kişinin arasında Avrupa 2. si oldu ödül ve plaket aldı. Neşet Ertaş tan aldığı iyizle daha da gelişip Grup Pir Sultan adında kendi grubunu kurup devamlı konserlere çıktı. 300 'den fazla bestesi 5 adet Albümü ve klip çalışmaları var. Albümleri kendi hazırladığı gibi yönetmenliğini de kendisi yaptı. Almanya'da Köln şehrinde TV. de Halk müziği programları da yapmaya ve Avrupa da her programında Çamşih ağzı türkülere ve kültüre ağırlık vererek Çamşih'ini ve Kültürümüzü tanıtmaya devam eden ozanımız köyümüzün sevilen ailelerinden Mahmut ve Fatma Yalçın'ın oğlu dur. Çamşih Hüseyin Abdal Derneği Almanya Temsilciliğini de yapan ozanımız yaz aylarında doğduğu Çamşih'a da gelip Çamşih Hüseyin Abdal Derneği Halk Ozanları Festivalerinde katılarak sahne alıp katkı sağlamaya devam ediyor. Günümüzde bir çok Televizyon kanalında klipleri dönmekte olan genç ozanım ıza başarılar diliyoruz.

YOLA ÇEVİRDİM

Bülbül oldum, güzel dostun bağında
Türkü oldum, gezdim dostun dilinde
Bir kuru saz idim dostun elinde
Çaldıkça yüreğini nara çevirdim

Derya idim, derelere bölündüm
Kamil idim mürşitlerden soruldum
Cahilin gözünde nokta göründüm
İşğim cahili yola çevirir

Kendi kazanımda piştim kavruşludum
Kendi çığırmıdan daim yürüdüm
Köprü olup dost yoluna kuruldum
Canlar kervanını yola çevirdim.

ÇIKTIM YÜCESİNE

Çıktım yücesine seyran eyledim
Görünmez cananım bilmem ne haldir
Gün oldu, tan oldu beklerim onu
Gelmedi cananım bilmem ne haldir

Umutla beklerim canan yolunu
Tutabilseydim bir gün elini
Çözemedim bir gün senin sırnı
Gelmedi cananım bilmem ne haldir

Kızılırmak gibi çağlayıp aksam
Dereden ırmağa denize taşsam
Ermiş olup bir gün yoluna çıksam
Bulamam cananı bilmem ne haldir.

**PİMAPEN
PENCERE ÜRETİMİ**

**OTOMATİK
PANJUR SİSTEMLERİ**

**KATLANIR
CAM BALKON**

**Adres :Hürriyet Mahallesi
Doktor Cemil Bengü Caddesi
No:8 ŞİŞLİ / İSTANBUL
Tel: (0212) 224 84 14 (Pbx)
Fax: (0212) 225 73 11**

www.akpen.com.tr **info@akpen.com.tr**

“Güvenilir Ortağınız”

**bizim için her
paketiniz değerlidir**

444 0 410

**ADANA : 0322 444 0 410
ANKARA : 0312 444 0 410
KONYA : 0332 444 0 410
BURSA : 0224 444 0 410
İSTANBUL : 0212 444 0 410
İSTANBUL : 0216 444 0 410
İZMİR : 0232 444 0 410**

www.kargokar.com

Sad k EL K*

sadik.celik@keyveni.com

Bitkisel tedavi ve Aktarlık üzerine

İçerisinde çeşit çeşit baharatların, esansların, şifalı bitkilerin satıldığı yerleri ve bunların satıcılarını aktar olarak tabir ediyoruz. Bugün aktarlık mesleği tüm dünyada eczacılığın temeli olarak bilinir. Osmanlı zamanında Baharat Yolu ile Hindistan'dan ve diğer Uzak Doğu ülkelerinden gelen esansların, baharatların ve kurutulmuş çeşitli bitki çaylarının ve özlerinin satışıyla başlayan bu meslek o dönemlerde Mısır Çarşısı'nda yapılmış ; halen de buralarda aktarlık mesleğini sürdürmekte olanlar vardır. Evliya Çelebi'nin seyahatnamesine göre 17. Yüzyıl'da, İstanbul'da 2 binin üzerinde aktarın yaşadığı rivayet edilir. Hindistan'da Ayurveda gibi alternatif sistemlerde, Uzakdoğu tıbbında, Osmanlı'da Saray tababetinde belli bir disiplin içerisinde hazırlanan şurupların, macunların ve çeşitli bitkisel ilaçların yüzyıllar boyunca hastalıkların tedavisinde kullanıldığı söylenmektedir ancak o günlerde bu yöntem ve uygulamaların hastalıkları tedavi edip etmediklerini de yeterince bilememekteyiz. Oysa günümüze geldiğinde modern tıp bitkilerin tedavi amaçlı değil hastalıklardan korunma amaçlı olarak kullanılmasına müsaade etmektedir. Bugün aktarlık ve bitkilerden yararlanma, bu mesleğin erbabi kişilerin elinden çıkarak, daha çok dertlerine bitkisel şifa arayışları sömürmeye çalışan ve konu hakkında uzmanlığı olmadığı halde bilgicilik taslayan kişilerin elinde amacı dışında kullanılmaktadır. Böyle derin ve köklü bir geçmişli olan bitkilerle hastalıklardan korunma ve aktarlık mesleği hafife alınmamalıdır, amacından saptırılmamalıdır, meseleye salt ticari bir yaklaşımla da yaklaşılmalıdır; aksi takdirde kişi sağlığı ve toplum sağlığı açısından olumsuz sonuçlar doğurabilecektir ve doğurmaktadır. Halkımız sağlık sorunlarının tedavisinde, tıbbın çaresiz kaldığı durumlarda kulaktan kulağa dolayan efsanelere, söylencelere, dini açıklamalara inanarak şifalı olduğu söylenen bitkilerin satıldığı bu tür yerlerden çare arıyor çünkü, burada satılan ürünlerin şifa olacağına inanarak, yarar sağlamasa da zarar da olmayacağını varsayarak mucize bekliyor. Oysaki, "her derde deva" diyerek satılan bazı bitkilerin bilinçsiz ve aşırı kullanımının bırakın tedavi etmeyi, hastalıklardan korunmayı, çeşitli sağlık sorunlarından ölümlere kadar yol açabileceği uzmanlarca açıklanmaktadır. Uykusuzluk, kabızlık, hazzsızlık gibi basit sorunların çözümü için bitkisel yöntemler uygulanabilirse bile bunların olur olmaz kullanılması sıkıntıya neden olabilmektedir. Yine, sağlığı korumak ya da güçlendirmek için doğal bitkilerden faydalanılabilir ancak uzmanlar bitkisel çözümlerin tedavi amaçlı olarak kullanılmasına karşı bizi uyarıyorlar. Örneğin papatyanın bir cinsinin kaynatılıp içilmesinin zehirlenmeye yol açabildiği, yer elmasının bilinçsizce tüketiminin kan şekerinin düşmesine hatta ve hatta ölüme bile sebebiyet verebildiği, sinüzit tedavisinde kullanılan acı kavunun fazla kullanılmasının kişinin boğulmasına yol açabildiği, yine adasogağı, güzel avrat otu, yüksük otu, balık otu gibi bitkilerin yanlış kullanıldığı takdirde zehirlenme vakalarına yol açabildiği, tatula çiçeği gibi bitkilerin alışkanlık yapabildiği, ebu cehil karpuzunun ise 2 gr.dan fazlasının öldürücü olabilirdiği gibi örnekler daha da çoğaltılabilir. Mesela, ısrarın otunun da kanseri önlediği söyleniyor ama bunun da tamamen bir halk efsanesi olduğunu bilim adamları açıklıyor.

Maalesef, bu bitkilerin hammadde olarak kullanıldığı ilaçlar, ancak eczanelerden reçete ile hatta bazıları yeşil reçete ile temin edilebilirken, bu bitkiler her köşe başında ruhsatsız ve denetimsiz bir şekilde açılan, hijyenik olmayan dükkanlarda serbestçe ve sorumsuzca alınıp satılıyor. Hatta artık sokakta şifalı bitki satan seyyar satıcılara da rastlamak mümkün. Diyelim ki böyle bir satıcıya gittiniz, size iki soru soruyor, hiç çekinmeden hastalığınızı teşhis ediyor ve yine fütursuzca otlardan oluşan reçetesini size hazırlayıveriyor. Zaten o otları da resimli bitki kitaplarına bakıp öğrenip, resme benzettiklerini dağdan bayırdan toplayarak dükkânına getiriyor, ya da bu işin ticaretini yapanlardan temin ediyor ; küflü, aflotoksinli, böcek kalıntılı, pestitli ürünleri satışa sunuyor hatta ne sattığını bilmiyor. Oysa ki, bu bitkileri toplayabilmek için botanik bilmek gerekiyor, bu tedavileri verebilmek için tıp bilmek gerekiyor, bu konuda yasal mevzuatların belirttiği yeterlilikleri taşımak gerekiyor. Aslında doğrusu bu konudaki yasal mevzuatın da tekrar gözden geçirilerek, yasal boşlukların ve eksikliklerin günün ihtiyaçları doğrultusunda düzenlenmesidir. Bu tür ürünlerin yurtdışında olduğu gibi özel stantlarda, içeriğin ve üretim /son kullanma tarihlerinin açıkça yazıldığı etiketli ambalajların içinde Sağlık Bakanlığı'nın, Tarım Bakanlığı'nın gözetimi ve izni dâhilinde üretilerek uygun koşullarda sunulması gerekir. Sağlık Bakanlığı tarafından " ilaç" veya "ara ürün" olarak onaylanmamış hiçbir ürünü doktora danışmadan tedavi için kullanmamak gerekir. Biz burada meseleye sadece olumsuz taraftan bakmak istemiyoruz, elbette ki bu tür yerlerde de belli koşullar çerçevesinde, izin dahilinde satılabilecek standartlarda bitkisel ürünler, bitkisel çaylar, esanslar, baharatlar işinin ehli, konusunda eğitim görmüş yetkili insanlar tarafından, hastalıklardan korunma amaçlı satılmasına sözümüz olamaz.

Bu noktada, basına ve medyaya büyük iş düşüyor. Çünkü aslında, bu bitkilerin satışını körükleyenler en başta bunlarla ilgili haberleri yapanlar. Söz konusu sağlık olunca bu haberler çok okunuyor, çok rating topluyor. Hal böyle olunca da bazı basın mensubu arkadaşlarımız ardını arkasını iyice araştırmasın, bilimsel görüş olmadan " şu bitki bu derde devadır" " her gün iki kaşık bilmemne otu tüketenin ömrü uzar" gibi haberler yapmaktan çekinmiyorlar. Yine televizyonlara bu konularla ilgili her gün saatlerce açıklamalar yapan sözüm ona uzmanları konuk olarak almakta, onlara söz hakkı tanımaktan ve halkın gözünde bir bilen konumuna getirmekten de yüksünmüyorlar. Yeter ki programları daha çok izlensin. Tabi bu konuda bilinçli habercilik yapanlara, bitkilerden yararlanma konusunda kendini geliştirmiş gerçek bilim adamlarına sözümüz olamaz. Tıbbın çaresinin tükendiği durumlarda, halkımızın çaresizliğini sömürerek, umut tacirliği yapanlara, ünlü olmaya, para kazanmaya çalışanlara ise hoşgörü ile bakmamız mümkün değil. Bu gibi kişilere söz verip, bir bilen haline getiren medyanın da daha dikkatli hareket etmesi, eğri ile doğruyu birbirinden ayırt etmesi gerekir. Halkı yanıltanlara ve yanıltıcı haber yapanlara da yasal yaptırım uygulanması gerekir.

Son söz olarak halkımız da bu tür bitkileri satın alırken ve tüketirken dikkatli olmalı ve mutlaka kendi doktoruna danıştıktan sonra karar vermeli, aksi takdirde kaş yapayım derken göz çıkarabilir, şifa bulayım derken sağlığınıza olabilirsiniz. Unutmayalım ki bu tür bilinçsiz tedaviler, bizi halkımızın deyişle "iki rahmetten birine" yani şifaya kavuşturabileceği gibi diğer rahmete, ölüme de yol açabilir.

5. Yatılı Bölge Okulu Şenliği yapıldı

Divriği Yatılı Bölge Okulu 1981 yılında açıldı. Kimsesi olmayanlar ve Divriği'nin köylerinden gelen öğrenciler bu okulda okumaya başladılar. Açıldığı yıllarda öğrenci sayısı 700 kişiye kadar ulaştı. Yatılı Bölge Okulu'ndan mezun olan yüzlerce kişi bugün sanayici, iş adama ve yetişmiş eleman olarak hayatlarını sürdürüyorlar. Her türlü imkansızlığın içerisinde başarılı birer yurttaş olan Yatılı Okul Mezunları her yıl mezun oldukları okula giderek orada okuyan öğrencilerin giyim kuşam ihtiyaçları

Cafer ÇELİK

Bu girişim başlamadan önce 1996 yılında o dönem öğretmenimiz olan Müslüm Demir ve sekiz arkadaş bir araya geldik. Bu sekiz arkadaş grubu genişleyerek diğer arkadaşlara ulaştık. İlk önceleri sadece görüşmelerimizi sürdürürken 2004 yılında toplanıp Divriği'ye, okuduğumuz yatılı okulu ziyaret etmeye karar verdik. Zaten herşey ziyaretten sonra başladı. O ziyaretten arkadaşlarımız çok etkilendi. Okuduğu okulu, sınıfları,yemekhaneyi koşulları bahçeyi gezdiler. Ertesi gün İstanbul'a Ankara'ya dönerken arabada şöyle bir karar aldık;

- 1) Bu ziyaretler her yıl devam etmeli
- 2) Elimizden geldiği kadar burada okuyan öğrencilere yardımlarda bulunmalıyız
- 3) Her yıl Mayıs ayının son Cumartesi günü geleneksel Yatılı Okul Şenlikleri yapmalıyız.
- 4) Bu şenliğe Divriği Halkı, Sivas Valisi,Divriği Kaymakamı ve Divriği Belediye başkanı'nıda çağırma kararını aldık.

İlk mezunlar olarak bizden sonraki mezunları da bu girişime katmaya kararlıyız. Yüzlerce yatılı okul mezunu arkadaşlarımız Türkiye'nin çeşitli şehirlerinde hayata atıldılar. Onlarla yılda dört kez ortak etkinlik yapıyoruz. İstanbul'da, Ankara'da , Bolu Abant'ta ve Divriği'de.

Biz ilk olarak hocamız Müslüm Demir'den bir teklif aldık. Biraraya gelelim, sohbet edelim konuşalım, yemek yiyelim şeklinde oldu. 1996 yılında 8 arkadaşımızla bir araya geldik. Anılarımızı, Divriği'yi konuşuyorduk sürekli. Bu toplantılarımız 2003 yılına kadar büyüyerek

sürdü. Toplantılarımıza yüzlerce kişi katılmaya başladı. Böyle devam ederken bu girişimi daha organize yapalım kanatine vardık. Aramızda girişim ve dönem sözcüleri belirledik. Her yıl birkaç arkadaşımız sorumluluk üstlenerek görev yaptı. Bir anlamda dernek olmayan dernek gibi çalıştık. İlk yönetim girişimini ben, Müslüm Atlı, Ercan Kaya, Leyla Duman, Suna Doğaner başlattık.

Eğer bugünkü girişimimiz bu aşamaya geldiye bu saydığım arkadaşların büyük katkıları olmuştur. Elbette bu girişimin içerisinde onlarca,yüzlerce arkadaşın emeğini inkar edemeyiz. İşte ilk Divriği'ye gitme karar Müslüm hocamızla bu saydığım arkadaşlarla alındı. Biz Divriği'ye sadece birkaç öğrenciye giysi falan götürmek üzere gitmiyoruz. Oraya düşüncelerimizi de, bakış açımızıda, duygularımızıda götürüyoruz. Dayanışmanın bittiği, bireyselliğin hat sahaya çıktığı şu günlerde umudu, dostluğu, sevgiyi ve dayanışmayı yeniden ihtiyaç haline getiriyoruz. Sadece bir hayır kurumu gibi olmak amacı taşımıyoruz. Biz yatılı bölge okulunu ziyaret etmeye gittiğimizden bugüne okuldaki değişimi çok iyi fark ediyoruz. Bu değişim çok olumlu bir değişimdir. Bu açıdan gittiğiniz yere düşüncelerinizi taşıyamıyorsanız orada iziniz kalmaz çabuk yok olursunuz. Oralarda kürsüye çıkıp eğitimin, dostluğun dayanışmanın güzelliklerine vurgu yaptık. Yatılı okul öğrencilerinin dünyası okulun etrafından ibarettir. Bu okullarda çarşı, pazar, ilçe yoktur. Eviniz, sokağınız, bahçeniz okulunuzdur. Biz bunu gözetin bir yerden bu koşulları yaşayanlar olarak okulu ve öğrencileri dışarıyla buluşturduk. Sağolsun okul müdürümüz de,öğretmenlerimiz de bizlere çok destek oldular. Bu yıl bu girişimin 5'incisini yapıyoruz. Buradan Sivas Valisi Sayın Veysel Dalmaz'a ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan'a etkinliğimize katılımından dolayı teşekkürlerimi sunuyorum. Bizimle ilgilendiler, bizleri yalnız bırakmadılar ev sahipliği yaptılar. Okulda görev yapan temizlikçisinden tutun da, yemekhanecisine kadar, öğretmenlerimiz ve

da dahil yakından ilgileniyorlar. Bugün Yatılı Okul'da okuyan öğrenci sayısı 230'lara kadar düşmüş. Yakında öğrencisizlikten okulun kapanacağı korkusu sarmış herkesi. Önümüzdeki yıllarda bir festival havasında devam ettirmek istiyorlar bu girişimlerini. Bu yıl düzenledikleri Yatılı Okul Şenliği'ne Sivas Valisi Veysel Dalmaz ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan da katıldı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök ise Davetli olduğu halde katılmadı bu şenliğe.

öğrencilerimiz bizlere büyük sevgi gösterdiler, hoşgörü gösterdiler hepsine teşekkür ederim. Bizim bu girişimimiz yatılı okul var oldukça, bu okulda öğrenci olduğu müddetçe devam edecek. Gelişen de buradaki öğrencilerimizin sorunlarını ve ihtiyaçlarını çözerek geleceğiz. Bizim iyi bir girişim yaptığımıza inanıyoruz. Arkadaşlarımızla önemli adımlar attık yatılı okul için. Fakat bu görevi ömür boyu yapamayacağımız da bilinmeli. Bu okuldan mezun genç arkadaşlarımız var. Bu girişimi yavaş yavaş onlar omuzlamalı. Yatılı okuldan mezun olan herkese kapımız açık, herkes bu girişime destek olmalıdır.

FESTİVALE DOĞRU

Önümüzdeki yıldan itibaren bu şenliği festival havasında yapmalıyız. Okulun bahçesinde güzel bir katılımla tanınmış sanatçılarımızla neden birarada olmayalım. Bütün Divrigililer neden okul bahçesinde bizimle kolkola, gönül gönüle olmasın. Ben şahsen gelecek yıla böyle bir ortama geçiş yapalım diyorum. Benim kafamda bunlar var. Bunları yapmak için Sayın Valimizden ve Sayın Kaymakamımızdan ve yerel yönetimimizden destek almalıyız. Zaten Sayın Valimiz bizleri makamına da davet etti. Sorunlarınızdan bizleri de haberdar edin dedi.

DİVRİĞİ GAZETESİ ÖNEMLİDİR

Biz sessiz sedasız kendi halimizde bu

yatılı okuldaki tecrübelerim sayesinde. Buradan yıllar önce okuduğumuz okulumuza tekrar gitme fikri en isabetli bir fikirdir. Okuldan mezun olan arkadaşlarla yıllar sonra bir araya gelerek böyle bir karar aldık. Buradan mezun olupta yıllarca görüşemediğimiz arkadaşlarımızı ve öğretmenlerimize ulaştık yıllar sonra. Amacımız şu, bizim yaşadığımız yalnızlığı ve imkansızlıkları şimdiki çocuklar yaşamam bir nebeze de olsa imkanlarımız dahilinde buraya neler yapılmalı, biz şimdi bunları yapıyoruz. Bildiğiniz gibi Türkiye'de eğitim seviyesi çok düşük. Dolayısıyla ancak burada okuyan öğrencileri okul bittikten sonra tekrar tarlasına yollamak değil, yetişkin beyinler olmasının önünü açmaktır. Elbette köyüne,tarlasına dönmek kötü değil ben başka bir konuya işaret etmek için böyle söyledim.Bağ, bahçe, çiftçilik bunlarda

eğitimi ve bilinçli yapılmalıdır. Bizim zamanımızda 700 civarında öğrenci vardı. Yatılı okulu bitirip liseye başladığım zaman biraz bocalamadım desem yalan olur.Yatılı okulda alıştığım ortamı normal lisede göremedim. Yatılı okul ortamı tıpkı bir aile ortamı gibi. Öğretmenler anneniz babanız, öğrenciler kardeşiniz oluyor yatılıda. Lisede bu yok. Ben bu değişik ortam içerisinde yeterli başarıyı gösteremedim ve liseyi yarıda bıraktım. Kartal Lisesi'ne başlamıştım. Bu okula ve büyükşehirle alışamadım. Yıllar sonra Divriği'de öğretmenim olan Müslüm Hoca'nın desteğiyle Liseyi daha sonra bitirdim ve üniversiteyi kazandım. Halkla ilişkiler okuyorum. Şu anda 4'üncü sınıftayım. Müslüm Hocam başta olmak kaydıyla yatılı okul öğretmenlerinin üzerimizde çok emekleri vardır. Zaten eğitimciden beklenen de budur. Yatılı Bölge Okulumuz açık kaldığı

müddetçe biz bu okula gitmeye, öğrencilerimize ve öğretmenlerimize destek olmaya devam edeceğiz. Bu öğrencilerimizin bizlere ihtiyacı var. Bunu bunun için söylüyorum bu atmosferi biz öğrenciyken yaşadık. Durumu iyi olan Divrigililerin,iş adamlarımızın bu okula güçleri oranında destek olmaya çağırıyorum. Bizin geleceğimizde bir yere ziyaret için gidiyorsanız eliniz boş gitmezsiniz. Biz de imkanlarımız ölçüsünde yatılı okul öğrencilerini giydirtiyoruz, ihtiyaçlarını tedarik ediyoruz. Ayrıca öğrencilerimize giysi desteği yapan iş adamlarımıza teşekkür ediyorum. Ben Divriği Gazetesine dayanarak katılmadım ama sağolsun arkadaşlarım çok iyi organize ettiler. Sivas Valisi Sayın Veysel Dalmaz ve ve Divriği Kaymakamı Sayın Önder Bakan bu etkinliğe katıldılar. Herkese emeğinden dolayı teşekkür ediyorum.

Deniz DUMAN

1981 yılında yani okulun ilk açıldığı yılda yatılı okula kayıt oldum. 1986 yılında da mezun oldum. Mezun oldum ama bu okuldan hiç kopamadım. Yatılı okul hayatı zor bir hayat. Esasında bu zorluklar ileriki yaşamınızda sizlere kolaylıklar da sağlıyor. Her sorunu her sıkıntıyı kendi gücünüzle çözmeği öğrenmiş oluyorsunuz. Eğer bugünkü hayatımda bir başarıdan söz edeceksem bu başarımla

Divriği Vakfı son kararıyla bizleri üzdü TACİM BÜYÜKİMDAT

Ankara'daki Divriği Kültür Derneği' miz 1957 yılında kurulmuş. Ben 1992 yılında Divriği Demir Çelik Madenleri'nden emekli olup Ankara' ya geldiğimde Divriği Derneği' ne uğradım. Derneğin genç bir yönetimi vardı. Başkanlığını da Avukat Necati YILMAZ yürütüyordu. Çalışmaları çok hoşuma gitti. Yönetim bana bir teklif getirdi. “ Tacim Abi bu dernekte çalışırsın” dediler. Bende “ bir düşünüyüm” dedim. Bir süre daha çalışmalarını izledim ve sonunda tekliflerini kabul ettim. Çünkü genç arkadaşların çalışması hoşuma gitmişti. 1993 yılında Derneğimizin şu anda içinde bulunduğu mekan satın alındı. Emeği geçen tüm arkadaşlara bu vesileyle bir kez daha teşekkür ediyorum. O dönemde Dernekte azimli ve tempolu bir çalışma, bir çalışma aşkı vardı. Bu çalışma Divriği' li Malimüşavirler, muhasebeciler, avukatlar, doktorlar ve işadamlarımızın katkıları ile yürüyordu. Ben tek tek kendilerin ziyaret ederek kendilerinden para yardımı aldım. Bu yardımlarını esirgemeyen yukarda saydığım tüm meslek guruplarındaki hemşehrilerimin hepsine teşekkür ederim. Bu süreçte Divriği Vakfı'nın kurulması fikri oluştu. Bu vakfı Divriği Derneği'nin öncülüğünde kurulması kararlaştırıldı. Sayın Battal Metin' in başkanlığı döneminde de çalışmalar başladı.

Çalışmaları Battal Metin, Hüseyin Kaya, Mustafa Lodos, İbrahim Diktaş, Kasım Delibaş, Baki Karahan ile rahmetli Celal Örencik ve ben bir komisyon olarak yürüttük. Yine Yalnızsöğüt, Şahin, Eşke, Mursal, Anzahar, Keklikpınar, Ceviz, köylerinin dernekleri de kuruluş sürecinde para katkısında bulundular. O gün her bir kurucunun verdiği 5 TL kuruluş sermayesi için yeterli olmadı. Giriş aidatları sadece toplam sermayenin % 15-20 si ne yetti . Kalan para yine yukarda belirttiğim meslek gruplarından hemşehrilerimize gidilerek, hepsinin yardım ve desteği ile sağlandı. Gerekli sermaye oluşturuldu. O dönemdeki Mamak Belediye Başkanı Dr. İsmail Değerli'nin de yardım ve destekleri ile mevcut arsası alındı ve kuruluş gerçekleşti. Yine Avukat Mahmut Toy ile Avukat Hüseyin Ertuğrul'a ve Gazi Çınar'a vakfın tesçili için mahkemede verdikleri hukuksal katkı ve emeklere de teşekkür ediyorum. Bu emek ve özverilerle kurulup bu günlere gelen Vakfımızın son genel kurulunda bu kurucuların ve destek verenlerin 39' unun ihraç edilmesine karar verildiğini ve yine bu günden sonra vakfa üye olabilmek için giriş aidatının da 5.000 TL olarak belirlendiğini üzümlere öğrendim. Oysa ki, Vakıf genel kurulunun bu kararı almadan önce; vakfın kuruluşunda yardımda bulunan, emeği

geçen hemşehrilerimize bir çağrı yapması, Vakfın mevcut sermayesinin sağlanmasında büyük ekonomik katkılar veren ve halen Vakıf üyesi yapılmayan kişilerin mevcut 250 TL giriş aidatı üzerinden üye yapılması daha doğru olurdu. O dönemde en büyük ekonomik katkısı yapanlardan ve o dönemde üye olamayan DİRGÜN İnşaat, Sistem A.Ş. , Ardıç Cam, Özgen Cam, Güneş Tıp Merkezi, Haydar Karakoç, Dursun Özkan, Gürsan Cam, Muharrem Yılmaz, Celasun Kalaycıoğlu'na üyelik çağrısı yapılmalıydı. Yine giriş ödentisini verip de üye olamayan Bülent Kaya, Cuma Gürsoy ve Dursun Özkan'ın üye yapılması gerekirdi. Bu vesile bu hemşehrilerimiz gibi büyük katıklar verip halen vakıf üyesi olan Mustafa Güler, Salim Aydoğan, Metin Aktan, İbrahim Gülen Yalıncağı, Arif Atay, Ünsal Avcıoğlu, Adnan Tan, Servet Ünsal, Yusuf Bal, Muharem Köse Müslüm Özcan ve Necati Yılmaz'a teşekkür ederim. Vakfı fenel kurulu bu kararı almadan önce hiç değilse vakfın kuruluş çalışmalarını yürüten komisyon üyelerinin görüşünü alması gerekirdi. Belirlenen 5.000 TL giriş aidatını hangi hemşehrimizi verebilecek güce sahipti. Makul bir aidat üzerinden yüzlerce hemşehrimiz üye olabilecek iken, belirlenen 5.000 TL giriş aidatını

verebilece kaç hemşehrımız vardır. Belirlenen bu yüksek aidat miktarı ile, üye olmak isteyen ve ekonomik gücü bulunmayan hemşehrilerimizin üyeliğinin ve vakfımızın büyümesinin önünü kesmiştir. Yine Vakfın kuruluşunu sağlayan üyelere hiçbir bildirim yapılmadan ihraç edilmiş olması da, büyüklüğümüze ve birliğimize zarar vermiştir. Yangından mal kaçırıncasına üyelik ihraçlarının yapılması ve yine hassasiyetlere emeklere, katkılara bakılmaksızın yeni üyelere yüksek giriş aidatları belirlenerek vakıf üyeliklerini önün kesilmesi de vakfımıza ve Divriği' ye zarar vermiştir. Bu vesile ile Vakfın eski yönetimlerinin ve Son dönemdeki Arif Atay ve ekibinin yönetiminin yaptıkları güzel ve olumlu çalışmalar içinde emeklerine sağlık diyorum teşekkür ediyorum. Ufak tefek kırıntılarımız olsa da bunların hepsi Divriği' miz içindi. Bunlar geride kalmıştır. Emeklerine tekrar teşekkür ediyorum. Divriği insanı; demokratır, aydındır, çağdaştır, açılımcıdır, özverilidir. Divriği İnsanın Önünü kesmek yerine katılımını sağlamak ve önünü açmak gerekir.

Not: Vakfın kuruluşunda emeği geçenler arasında adını unutup yazamadıklarımda özür dilerim Yalnızsöğüt köyü Dernek Başkanı

TEŞEKKÜR

Ailemizin büyüğü, Annemiz

Elif ŞENGÜL'ün

ölümünden dolayı bizleri yalnız bırakmayan acımızı paylaşan dostlarımıza teşekkür ederiz

Hasan ŞENGÜL, Mahmut ŞENGÜL
İsmail Şengül, Ünal ÖZEN

Sn. Dr. Hakan Gök'ü

Divriği Belediye Başkanlığı'na seçilmesinden dolayı kutluyor, Divriği'ye en güzel hizmeti vereceğine köylüleri olarak gönülden inanıyoruz. Sn Hakan Gök'e ve kadrosuna başarılar dileriz.

Divriği Çiğdemli (Tuğut) Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu adına Başkan Arif YILDIRIMER

SMA L INAR cinar-i@hotmail.com

Hangi ruh halidir

Hangi ruh halidir, en yakınlarını dahi gözünü kırpmadan öldürebilecek? Hangi ruh halidir, 44 masum insanı birkaç saniyede ölüme gönderecek? Hangi gelenek? Hangi töre!, bir nişan gecesinde kadın-çocuk, genç-yaşlı, hisım-akraba demeden kurşuna dizebilecek? Hayır. Hayır. Ne bir töre, nede sıradan bir cinayet. Yüz yıllardır hakim bir zihniyetin geldiği son durak. Akıllarımızı zorlayan bu katliama yanıt ararken, aynı günlerde basında şu haberler yer alıyordu: 'Akıl sağlığında Türkiye sonuncu' (Milliyet 08.05.09). Deprem Allahın imtihanıdır' Diyanetin açıklaması (Milliyet 08.05.09). Mardin valisinden kızlara ayrı okul' (Milliyet 08.05.09) Bu olaylarla bu katliamın ne ilgisi olabilir diyenleriniz çıkabilir. Ancak, bu ruh haline nasıl geldiğini açıklaması açısından bu haberler önemli ip uçları veriyor. OECD'nin hazırladığı 'Bir bakışta Toplum', raporunun akıl sağlığı indeksinde, Türkiye araştırılan 21 ülke arasında sonuncu. Bu rapor ülkemizin akıl sağlığı yönünden hangi durumda olduğumuzun en iyi göstergesidir. Akıl sağlığı bozuk bir toplumu üstüne üstlük birde bilimden uzak akıllı dışlayan bir eğitimden geçirilirse o zaman Doç. Dr. İsmail Karagöz gibi akademisyenlerimiz olur. Muğlada, 'Toplum liderlerini Teşkilatlandırma' projesi kapsamında imamlara ve kadın din görevlilerine Deprem ve zararlarını anlatıldığı seminerde, İlçe müftüleri ile birlikte, 15'i kadın 60'ı erkek 75 din görevlisine Diyanet adına konuşan Doç. Dr. İsmail Karagöz şöyle söylüyor: 'Allah bazı toplumları doğal afetlerle imtihan eder. Deprem de Allahın insanların sabrını sınadığı bir imtihandır. Olağanüstü hallerde insani boyut değil, ilahi boyut ön planda tutulmalıdır. Deprem sonrasında sabrederek zararlarını azaltabilirler', diyor. İşte size tarihin çöplüğüne atılmış bir kölelik zihniyeti. Bu zihniyet bu gün bir inancı temsilen bu sözleri sarfediyor. Bu zihniyet aynı zamanda devleti de temsilen konuşuyor. Yine bir başka devleti temsil eden Mardin valisi, Hasan Duruer, kız çocukların ayrı okullarda okutulmasını öneriyor. 1940-1948 arası Köy Enstitüleri Erzurum-Pulur, Diyarbakır-Ergani/Dicle, Van-Erciş, Kars-Cilavuz da kız erkek birlikte okuyup bugün onlarla gurur duyduğumuz, döneminde Birleşmiş Milletlerin tüm dünya için örnek proje olarak tanıttığı Köy Enstitüleri çıkışlı öğretmenlerimizin aileleri, o gün seve-seve gönderiyorlardı da bu gün ne oldu da erkeklerle birlikte okumalarına aileleri karşı çıkıyor. Devleti yönetenler, İsmail Karagöz ve Hasan Duruer gibi gerici yobazlar olursa şüpheşiz ki cahil ve ümmet toplumu oluşacaktır. İşte 2009 Türkiye'sinde, kızlarını erkeklerle birlikte okumasına karşı çıkan aileleri bu duruma bu anlayışlar getirdi. Bölge de, bu güne kadar rastlanan tüm töre cinayetlerinde, katiller yüzlerini gizlemedikleri gibi cinayeti de üstlenmişlerdir. Oysa bu olayda katiller, kendilerini gizlemeye çalıştıkları gibi cinayeti de reddetmişlerdir. Bu durum, uzman kişilerin yorumuna göre planlı yapıldığının işareti olarak yorumlanmaktadır. Geçen ayki yazımda konu ettiğim, barışa giden yolda, Kürt barış konferansının arifesinde provakasyonlar olmaya başladığını belirtmişim. Ayrıca olayın PKK üzerine bırakma ihtimali ile tüm barış umutlarının sonlanacağını düşündüğünüzde sanırım amaç anlaşılacaktır. Üstüne üstlük birde katillerin devlette görevli olduklarını ve devletin verdiği silahlarla katliamı işlediklerini düşündüğünüzde fotoğraf tamamlanmış oluyor. Mardin-Mazıdağı/Bilge köyünde yaşananlar, devlet eliyle verilen, çağdışı köhnemiş eğitim sisteminin sonuçlarıdır. Yani katliamda devlet, suç ortağıdır. İster kabul etsinler ister etmesinler silahlar bu gerçeğin kanıtıdır. Bana kalırsa, ellerindeki silahlardan daha tehlikelisi, beyinlerdeki silahlardır. Çünkü tetiğin çekilmesine komut veren beyinlerdir. Beyinleri ise biçimlendiren, alınan yanlış eğitimidir. Sivas-Madımak'ta 35 canı yakan beyin ile 44 akrabasını kurşuna dizen beyin, aynı anlayışın aynı eğitim sisteminin ürünüdür. Toplumu bağnazlığa, cahilliğe ve gericiliğe iten 80bin kuran kursunun bulunduğu Türkiye'de, gidişatın nereye varacağı endişe vericidir.

16.HÜŞEYİN ABDAL VE DİVRİĞİ ÇAMŞIH HALK OZANLARI FESTİVALİ

Sunan: Devrim Kaya

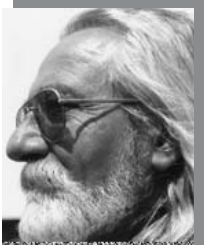
19
TEMMUZ
2009
ÇAMŞIH
HÜSEYİN
ABDAL
CEMEVİ

Mahmut Erdal (Onursal Konuk) Kubilay Dökmetaş Telli Kılıç, Ali Yalçın Aynur Güneş, Tuncay Balcı Hüseyin Fırtına Ali Sönmez İlyas&Ozancan Hikmet Karadeniz İrfan Dolaş Mehmet Yalçın Garip Hıdır

ESAT KORKMAZ *

esatkorkmaz@yahoo.com tr

Yıkmanın Şiirselliği(II)

Belki tartışmalı ama devlet, yaklaşık 5500 yıl önce Mısır'da ortaya çıktı; bunu Çin, Roma izledi yükseldi çöktü. Buna karşın, dünya nüfusunun çok büyük bir bölümü yaşamlarını âdetlerle düzenledi; hiçbir zaman devletleri, yasaları, mahkemeleri ve polisleri olmadı. Derken devletle birlikte ekonomik eşitsizlik ortaya çıktı; eşitsizliğin sonucu olarak özel mülkiyet ve sınıflar belirdi. Açık söylemek gerekirse toplum, az sayıda kişi tarafından yönetilmeye başladığı zaman devlet de gelişti, boy attı.

Kimi başlangıç süfileri doğa-tanrıclık anlayışının belirleyiciliğinde, insanın insanı yönetmesinin kulluk olduğu bu nedenle insan kendi doğasınca yönetilmelidir algısını öne aldılar. Böyle olmakla birlikte genel kabule taşındığımızda hiçbir bilgelerin, hükümsüz bir toplum yaşamı örgütlemeye ya da bunun kuramını oluşturmaya çalışmışlardır denilebilir. Devlet, kitleleri, azınlık durumundaki egemenlerin iradesine bağlamak için oluşturulmuş ve onlar adına gece bekçisi olarak algılanan bir kuruluştur.

Hiççi tasarımlar ve bu tasarımların yaşama taşınması doğrudan demokrasi uygulanarak gerçekleştirilir. Bu nedenle temsili demokrasinin özünde baskıcı olduğunu kanıtlamaya çalışırlar. Şöyle düşünürler bir bakıma: Temsili demokrasi, temsil ve çoğunluk yönetimi, hiç kimse bir başkasını gerçekten temsil edemeyeceğinden, bir başkasının yetkilerini devir alması olanaksız olduğundan demokratik devlet başlığı altında yutturulmaya çalışılan bir aldatmacadır. Öyleyse çoğunluğun azınlığı yönetme hakkı, azınlığın çoğunluğu yönetme hakkında fazla değildir. Oy vererek doğru olanı bulmak çabası sonucunda çoğunluğun iradesini yansıttığı gerekçesiyle hükümete özel mülk çıkarlarını koruma konusunda onay vermek adaletsizliğe ruhsat çıkarmak anlamına gelir. Özellikle Melâmeti geleneği yasaatan topluluklarda otoritenin karşısı korkudur, yani otorite korku ile terbiye edilir. Otorite iktidara taşındığında halkı korku kaynağı düşman olarak görür. Düşmanın yarattığı korku tarafından terbiye edilmek onun temel hastalığı durumundadır.

Karşı-kültür temelinde yazısız ama yaptırımı olan geleneklerin kuşatıcılığında bir araya gelen hiçbir topluluklar, devlete vergi ödeyeceklerine, devletin mahkemesine başvuracaklarına kendi topluluk örgütlenmelerine gönüllü katılırlar, bağışta bulunurlar, kendi kendilerini yargırlarlar, insan hakları bağlamında yoksullara doğrudan yardım ederler. Yasa denilen şey hükümet tarafından yapılan ve devlet tarafından uygulanan yönetim kuralıdır. İnsan doğasına özgü yanılgısız akıl gerçek yargıç olduğundan, insan yapısı yasalar gereksizdir. İnsan yapısı yasalarla insanlar, kendi doğalarına ihanet etmeye zorlanmakta, insan doğasının dışı vurumu anlamında insan eylemleri tek-tipleştirilmektedir. Siyasal anlamda yönetenin aldığı rüşvete onay veren bir rüşvet anlaşmasıdır. Yasa ile suç işleyene ceza vermek, kötüye bilerek kötülük etmek, kötülüğü kötülükle beslemek değil de nedir?

Hiççilik kendi başına bir felsefedir: Felsefe, devletten-hükümetten ve her türlü otoriteden özgürleşmeyi öne aldığı için özgürlük, insanlık yaşamında ve insanlığın ilerleyişinde olmazsa olmaz koşuldur; bütün değerlerin değeridir. Tasarım gereği gerçek özgürlüğün, devletsiz bir toplumda kazanılabileceğine inanırlar. Özgürlük dengiğinde yokluk ve güvensizlikten özgürlük, ekonomik zorluklardan özgürlük, baskıdan ve sürülmeden özgürlük olarak algırlarlar. Demek ki insanlar tehdide-baskıya değil yardıma-dayanışmaya gereksinim duyarlar. Benim özel alanımı ayakları altında çiğneyecek ve beni sistemin vazife yükümüne bağlayacak kimliklerden sakınırım, yargısını sürekli canlı tutmuşlardır. Sistemin vazife yükümü, bir işbirliğini gerekli kılar; işbirliği içine girmek sistemin saatine bağlanmak ve onun bir dışlisi olmak demektir; açıkçası işbirliğinin sonucu belirli bir ölçüde kötülüktür. Hiççilikte kişi kendi içinde kaldığı süreçle olanaklı ama doğuramayan bir hiçtir: Hiç doğurarak şey olmak istediğinde özgürlük koşul olarak karşısına dikiliverir. Kendini başkalarının arasında gerçekleştirecek denli özgürlüğün olsun bu sana yeter. Gereksinim duyduğun bu özgürlük, karşılıklı farkındalık yaratacak ve kendi benliğini başkalarının benliğinde tanıma olanağı sağlayacaktır. Günümüzde bizler Âdem'in Cennet'teki özgür olduğu kadar özgürüz: Âdem, nasıl özgürlük istediğinde, yani bilgi ağacının bilgi olarak algılanan meyvesini yediğinde Cennet'ten kovuldu ise tıpkı bunun gibi bizler de özgürlük istediğimizde daha önce kazandığımız özgürlüklerimiz bize beddua olarak döner ve özgürlüklerimizden kovuluruz.

Öyle değil mi? Modern yurttas, içselleştirilmiş bir güçsüzlüğün taşıyıcısıdır artık; kendini itaate zorlayan resmi kimlikle işbirliği yapmaktan hoşlanmaya başlar. O zaman hiççi anlayış şöyle seslenmek durumundadır: Herkese dayatılan itaatten özgürleşelim ve kendimizi etken biçimde gerçekleştirecek kadar özgürleşelim.

Hiççiler, kişisel özgürlüğü, başkalarının özgürlüğünü sınırlamayan bir özerklik olarak algıladılar ve bunu sağlayacak devletsiz-hükümsüz özgür bir toplum kurmayı düşlediler; fırsatını bulduklarında ya da kan bedelini ödemeye hazır olduklarında bu düşlerini somut bir tasarıma bağlamaktan çekinmediler.

VEFAT

Kıymetli arkadaşımız
Mahmut ŞENGÜL'ün annesi

Elif ŞENGÜL'ün

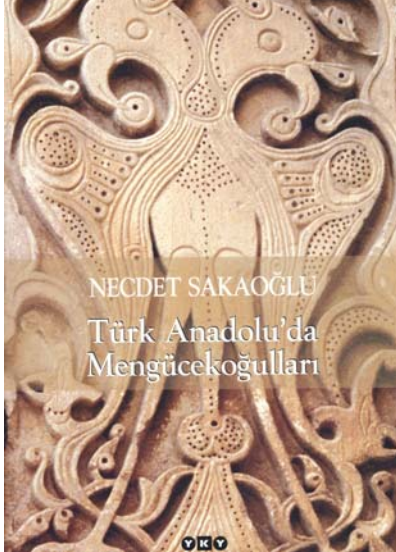
vefatını üzüntüyle öğrenmiş bulunuyoruz.

Ailesinin ve sevenlerinin başı sağolsun

Gülizar ASİL, İsmail ASİL,
Zeynel ASİL,Hüseyin Güzel YILMAZ,
Birsen BAYAR, Saadet Bayar

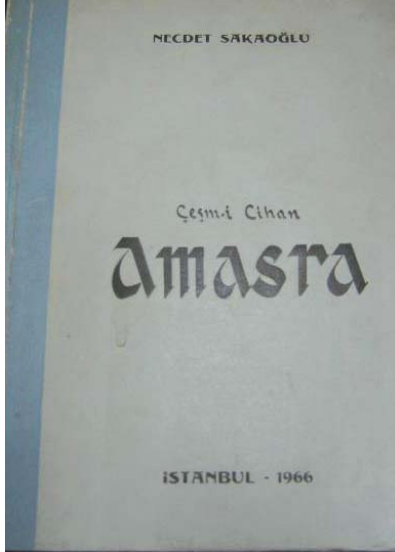
Divriği'yi tanıtan yazar: NECDET SAKAOĞLU

Necdet Sakaoğlu 29 Eylül 1939'da Divriği'de doğdu. Hasan-âli Yücel'in döneminde yapılmış Divriği Atatürk İlkokulu'nu (1951), Nuri Demirağ'ın yaptırdığı ve kendi adını taşıyan ortaokulu (1954), İttihatçı Sivas valisi Muammer Bey'in yaptırttığı şatovari bir öğretmen okulunu

TARİH YAPANLAR TARİH YAZANLAR

Adı siyaset tarihi kaydına geçmeyecek kadar sıradan bir kasaba lordunun, değeri yüzyıllar geçtikten sonra kavranarak insanlık mirası sayılacak anıtsal eserler bıraktığı ender görülmüştür. Mengücekoğulları'nın ve Divriği'nin ortak tarihi bize böyle bir örnek sunar. Neden Divriği'de ve niçin bir Mengücek şahı tarafından?...Bu sorular, ne yerin ne de kişinin istisnai durumlarını ileri sürmeyeceğimiz içim daima yanıtız kalacak; Anadolu'da Ortaçağ Türk-İslam uygarlığının simgesi ve başyapıtı da sorumluların ayımsızlığı sona erer ve kurtarma eylemi ciddiye kazanırsa daima Divriği Külliyesi olacaktır. Mengücek Hanedanı kollarının eş dönemli egemenliklerini yaşayan Erzincan'ın , Kemah'ın ve Konya'nın (Şebinkarahisar) bu ortak geçmişlerini izlerini ve geleneklerini yitirmelerine karşılık; Divriği'nin Mengücek çağını anımsatan tarihsel kent dokusunu bir gelenek taassubu sayesinde bugünlere taşıyabilmiş olması da istisnai bir

durumdur ve bu gizemle minyatür payitahtın, Mengücekler öncesinden başlayarak farklı bir merak uyandırması doğaldır.

TARİH SEVGİSİ

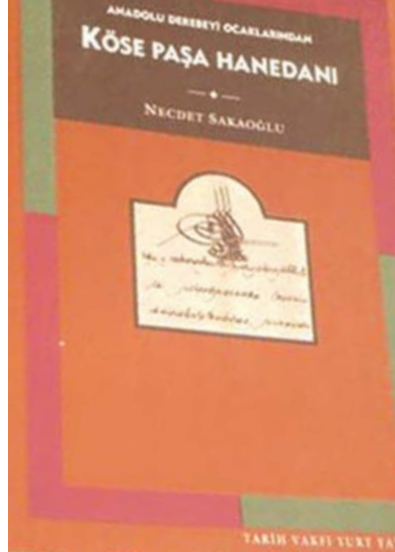
Necdet Sakaoğlu tarih sevgisinin başlangıcını Divriği'nin ve Sivas'ın tarihsel ortamlarına, Sivas Öğretmen Okulu'nun anıtsal ve tarihsel binasına ve tarih öğretmeni Kâzım Dilmecen'e bağlıyor:

"Ben tarihle yakınlaşmamda, bu ortamlara ve özellikle de tarih öğretmenimiz, tarihçi Kâzım Dilmecen'e borçluyum, çünkü berikiler mekân olarak, Dilmecen de tarihi anlatırken beni etkiledi. Dilmecen tarihi öyküleştirir, biz onun anlattıklarını hikâye olarak dinlerdik. Kâzım Bey'i zevkle dinlerdik, her üç dört bilgi aktarımının arasında mutlaka bir fıka anlatırdı. Şimdi anlıyorum ki, merhum bize tarihi sevdiriyormuş." (N. Sakaoğlu)

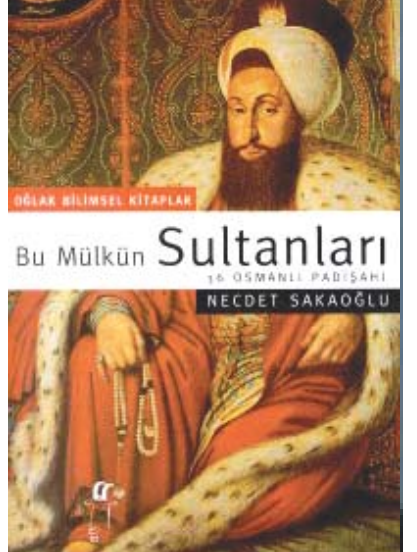
TARİH KİTAPLARI'NIN SEVİMSİZLİĞİ

Sakaoğlu, öğretmenlik deneyiminin de verdiği tecrübeyle, liselerde okutulan

(1957) ve en son olarak da İstanbul Çapa'daki, kitabesindeki adı Dârül-Muallimat-ı Âliye olan Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi. Sakaoğlunun başlıca eserleri, Türk Anadolu'da Mengücek Oğulları, Kösepaşa Hanedanı,Bu Mülkün Sultanları, Osmanoğulları'nın Ünlü Kadın Sultanları'dır.

tarih kitaplarındaki yavanlığın öğrenciyi ilgiye değil, ilgisizliğe sevk ettiğini, bu durumu tersine çevirmenin yolunun ise yerel tarihe önem verilmesinden ve tarih-edebiyat ilişkisinin kurulmasından geçtiğini belirtiyor ve ekliyor: "Şayet bizde yerel tarihlere popüler ve sözlü tarih ağırlıklı olarak yeni bir bakış getirilirse, zannediyorum ki, Anadolu'nun bugüne kadar yazılmayan tarihi pek çok yeni uçlar verecektir. Kaldı ki, yerel tarihlerin zenginliğine dayalı Anadolu toplumu tarihi yazılmazsa tarihin bu sevimsizliği başkalarının tarihinden alıntılar, kuru tarih bilgileri bana göre daha yıllarca sürecektir. Ayrıca tarihle edebiyatın ortak yönlerini unutmamalıyız. Lise kitaplarındaki kuru bilgi stokları gençleri tarihten soğutuyor. Oysa tarihle edebiyatın ilkçağdan beri ortaklığı söz konusudur. Tarih mi edebiyattan doğmuştur, edebiyat mı tarihten doğmuştur çözemezsiniz. Çünkü mitoloji hem tarih, hem edebiyattır; ikisinin kaynağı birdir. Belgesel tarih yazıyoruz diye edebiyatı, üslubu tamamen boşlar da kupkuru yazmaya kalkarsak, bunun

vereceği fazla bir şey yoktur. Tarihin nakışı olmalıdır, ama bunun da dozunu kaçırmamalıdır. Tarih, okuyanda, kültürel bir doyum sağlamalıdır. Tarih programları yeniden ele alınırken bu iki yön, yani hem yerellik, hem de tarih-edebiyat ilişkisini unutmamak gerekir." Sakaoğlu tarihe olan ilgisizliği tarihsel kültür ortamlarının yok edilmesine ve insanların giderek apartman yaşantısına mahkûm edilmesine de bağlıyor: "Çok yoksul yerlerde yetiştik, ama zannediyorum kültürel donanım açısından ta geçmişten gelen süreç ve süreklilik bize bir şeyler aşılıyordu. Biz onun farkında değildik. Bu süreklilik bir yerde kesilmiş, kesildiği için de tarih, seveni en az olan alan haline gelmiş. Artık mekânlarımız da tarihsel değil. Benim doğduğum, büyüdüğüm, gittiğim evlerin hepsinde başımı kaldırıncı işlemlerle dolu tavanlar görürdük; sonra dolaplar, direkler, odalar, pencereler, vitraylar... Bütün bunları biz dağıttık. Apartman yaşantısı da bizi o tarihi ortamlardan kopardı, uzaklaştırdı."

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

25 Mayıs 2009 tarihinde Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Divriği Kültür Derneğini ziyaret etti. Dernekte bir toplantı yapıldı. Toplantının mahiyetini tanışma, seçim süreci değerlendirmesi, belediyenin yeni dönemi ve projeleri idi. Biliyorsunuz Hakan Gök 29 Mart seçimlerinde CHP'nin aday olarak Divriği Belediye Başkanlığını kazandı. Bu toplantıda beni mutlu eden birçok konuşma oldu ama hayatımda beni bu kadar acıtan, bu kadar üzen, bu

kadar düşündüren başka bir toplantı hatırlamıyorum. Peki neydi beni üzen şeyler. Divriği Gazetesi'nin Nisan sayısında okumuştum. Seçimleri CHP'nin kazanılmasından sonra Divriği Halkı CHP Divriği İlçe Binası önünde toplanıp bir sevinç gösterisi yapıyor. Başkanlığı kazanan Hakan Gök'de kalabalığa hitaben "Arkadaşlar acımız büyük,Sayın Muhsin Yazıcıoğlu'nu ve beş arkadaşımızı kaybettik,yaslıyız, şimdi sessizce dağılım lütven" şeklinde bir konuşma yapıyor. Toplantıda bir arkadaş böyle bir konuşma yaptınız mı? diye sordu Hakan Gök'e. Başkanın bu soruya verdiği cevap beni çok incitti. Başkan şöyle cevap verdi bu soruya? Evet tüm Türkiye'de olduğu gibi biz de yasını tuttuk, ne yapalım dedi. Ayrıca başkan bu kararı CHP Divriği İlçe Örgütü'nün aldığını söyledi. Bu söz üzerine ben kalktım sizi kınıyorum, sizi ayıplıyorum dedim. Elbette hiç kimse Muhsin

Yazıcıoğlu hayatını kaybetti diye eğlence düzenlemiyor bunu biliyoruz. Bu ayrımı iyi anlamak gerekir. Burada yapılan en tabi olan kazanmamın sevincidir, başka birşey değil. Başkana buradan şunu sormak istiyorum? Maraş'ta resmi rakamlara göre 111 kişi yakılarak, vurularak, kesilerek öldürüldü. Çorum'da, Sivas'ta Malatya'da ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yüzlerce kardeşlerimiz faşist katillerce öldürüldü, yok edildi, sürüldü. Daha dün Madımak'ta 35 kişi yanarak can verdi. Bütün bunları yapanlar üç aşağı beş yukarı biliniyorken, kim bunların yasını tuttu. Bizlermi yoksa onlarmı? Tesadüfler sonucu biryerlere gelenler geçmişin acılarını ne de çabuk unuttular. Başkana bir de önerim var? Biraz da bizimkilerin yasını tut? Barış ve kardeşlik uğruna Türkiye'nin çeşitli yerlerinde hayatını kaybeden onlarca Divriği'li insan var. Madımak'ta yakılanların beş kişisi Divriği'li. Bütün

bu şahsiyetleri temsilen Divriği'nin en işlek meydanına **"Özgürlük, Barış ve Kardeşlik"** Anıtı dikmenizi bekliyorum. Bu anıtın yapımı için bana ne düşünüyor buna hazırım. Ayrıca Divriği'nin sokaklarına bu şahsiyetlerimizin adlarını vermeniz de hepimizi mutlu eder. Divriği maden şehri, maden işçilerinin (işçi de bırakmadılar ya) heykellerini Divriği'nin çeşitli yerlerine dikmek uygun olmaz mı? Gelelim ÖDP'li arkadaşlara. Yıllardır Divriğide CHP ile bir araya gelemiyorsunuz ama Muhsin Yazıcıoğlu'nun ölümünden dolayı pek ala biraraya geliyorsunuz. Bu mu sizi CHP ile aynı kulvarda birleştirmeliydi. Eğer şapkanız varsa önünüze koyun düşünün, şapkanız yoksa da kafanızı iki elinizin arasına alın ve dik durmayı öğrenin lütven. Sizlerden özür bekliyoruz.

Turan ÖZEN : (İşadamı) İstanbul

zorunluluğumu var. Divriği'li olmayanlar da bu gazetede yazmalıdır. Bizim toplumsal değerlerimiz hızla dejenere oluyor. Bu konular üzerine neler yapılmalı? Divriği Gazetesi Köy Derneklerine gereğinden fazla yer veriyor. Bu çok gerekli değil bence. Dostça selamlar. **Mehmet AYDIN (İşadamı) (İstanbul)**

Sayın Divriği Gazetesi Yetkilileri Divriği Gazetesi'ni zaman zaman okuyabiliyorum. Çünkü her zaman bulamıyorum. Divriği Gazetesi'nin Divriği'nin ve köylerinin sorunlarını ve sıkıntılarını ağırlıklı yazmasını istiyorum. Divriği'nin ve köylerinin kışın ayrı, yazın da ayrı sıkıntıları var. Bu sıkıntılar zaman zaman çekilmez hale geliyor. Örneğin kışın köylerde çok az insan kalıyor. Bu kalanlar da hem yaşlı hem de gidecek

yerleri olmadığı için kalıyorlar köylerde. Kışın ulaşım zorluğundan dolayı sağlık sorunu olan bir yaşlıyı hastaneye götürmek zaman zaman imkansız hale geliyor. Örneğin bizim köyde geçtiğimiz yıl evinde tek başına yaşayan bir köylümüzün vefatını günler sonra öğrenebildik. Köy mezarlığına bile defnedecek, mezarını kazacak kimseyi bulamadık. Yazın ise köylere yoğun dönüşler oluyor. Elbette bundan şikayet etmiyorum, aksine mutlu da oluyoruz. Ama gurbette doğmuş büyümüş çocuklar köye ve köy havasına çabuk alışamıyorlar. Zaman zaman hastalanıyorlar. Sinek ısırmaları, arı sokmaları bu çocukları ağır hasta ediyor. Gezici bir sağlık ekibi belli aralıklarla hiç olmazsa köyleri gezse, içindede doktor ve hemşire olsa diyorum. Eskiden köyün çöpleri doğaya

karışıp gidiyordu, bu çöplerden sinek oluşmuyordu. Şimdi kimyasalların artmasıyla çöp sorunu ayrı bir konu olmaya başladı. Naylon poşet kullanımının artması ayrı bir çevre kirliliği oluşturuyor. Çöp toplama merkezleri olmadığı için herkes kendi çöpünü nasıl ve nereye dökeceğini bilmiyor. Eline geçen çöpünü kapısından uzağa atıyor ama köyün içleri poşetten, atıktan geçilmiyor. Bunlara da bir önlem almak için bilgilendirici yazılar yazılamaz mı. Köylerde aldığımız meyvalar, sebzeler ateş pahası. Bu satıcıları denetleyecek fiyat ayarlaması yapacak hiç bir güç yok. Satıcılar tutturduğuna satıyor. Öyle günler oluyorki, aynı parayla üç kilo alacağımız ürünü bir kilo olarak almak zorunda kalıyoruz. **Ağın Gözcek Köyü Muhtarı Hüseyin YILMAZ**

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlayacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlayalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlayalım.

FIKRA

DEDEM KAPALISIN

Dede ile talibi can sıkıntısından kahvede oturmuş 66 oynuyor. Talip dedenin elini merak ediyor. Eger dedenin elinde as ile koz yoksa talibin eli, oyunu galip bitirmesine yetiyor. O nedenle boynunu bükerek en yumuşak sesiyle dedesine soruyor; **Dedem piri seversen doğru söyle as, koz sende mi?** Talibin yalvaran bakışlarına acıyan dede; **Yok evladım as, koz bende yok** Talip bu kez bir kakhaha patlatarak elini açıyor; **Dedem, öyleyse kapalısın, dök eli aşağı.**

ADINI BİLMİYENLERE VER BAKALIM

Bir Alevi Dedesi, zengin ama cahil bir Kürt Beyine misafir olmuş. Ağanın büyük mal varlığı karşısında hayrete düşen dede, dayanamayıp sormuş; **Ağam bu kadar malı mülkü sana kim verdi?** Ağa mağrur bir edayla cevap vermiş; **Xodeh Daye (Allah verdi)** Dede, ellerini yukarı kaldırıp seslenmiş; **Ver daha çok ver! Daha adımı bile doğru dürüst söylemeyi bilmeyenlere ver de bizi unut bakalım!** der.

FIKRA

HIRSINI ALAMAMIŞ

Alevi çoban dağda koyun otlatırken sürüye kurt dalar. Kurdun koyunları birbir parçalaması üzerine aciz kalan çoban, pirini çağırır; **“ Yetiş ya Pir! ”**

Çobanın umudunu yitirdiği bir anda koşup yetişen Kangal Köpeği kurdu parçalar, sürü kurtulur. Bu yardımın pirinden geldiğine inanan çoban, sevinçle piri olan dedesine koşar. Nefes nefese dedesinin huzuruna varan çoban, dedesinin ellerine kapatarak olayı anlatır; **“Pirim! Kurt koyunlarımı tek tek parçalarken seni çağırdım. Tam umudumu yitirmişken sen iri bir kangal köpeği olup imdadıma yetiştin. Kurdu boğazından tutup parçaladın, sürü de kurtuldu ”**. Çobanın kendisini köpeğe benzetmesine bozulan dede sinirinden homurdanmaya başlayınca çoban; **“ Kurban olduğum dedem, besbelli hırsını alamamış, hala hırılıyor ”** der.

FOTOĞRAF: DİVRİĞİ GAZETESİ

FOTOĞRAF: DİVRİĞİ GAZETESİ

HARMAN MAKİNESİ

Buğday, Arpa,nohut, mercimek ve fasulye harmanda Düven ile sürüldükten sonra bu makinenin üstünden atılır, yandaki kol çevrilerek rüzgar üretilir. Böylece ürün samandan ayrılır. Bu makine 1980'li yıllarına kadar kullanılıyordu.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Açtı ağzını yumdu gözünü: öfkeyle kötü söz söyledi

Bir tahtası eksik: Yarım akıllı, dengesiz

Can damarına basmak: En önemli ya da en duyarlı yönünü açığa çıkarmak

Çatık yüz: Örkeli yüz

Dalina binmek: Sıkıştırmak

Eline eteğine doğru: Her türlü kötülükten uzak olan,dürüst

Felekten bir gün çalmak: Hoş bir gün geçirmek

Geceyi gündüze katmak: Büyük çaba harcamak

Ha deyince: Hemen ,istediği anda

İçi sızlamak: Bir şeye çok üzülme

Kalburla su taşımak: Verimsiz, sonuçsuz bir işle uğraşmak

Maraz çıkarmak: Kavgaya yol açmak

Ne mal olduğunu bilmek: Kötü bir kişi olduğunu öğrenmek

Ocağına düşmek: Birine sığınmak, ondan yardım istemek

Ötesi var mı: Korkum yok

Paçaları sıvamak: Bir işe girişmek ve hazırlanmak

Ata Sözleri

Aslan yattığı yerden belli olur.

Başına vur, ağzından lokmasını al

Cahile söz anlatmak, deveye hendek atlatmaktan zordur

Çok söyleme arsız edersin, aç bırakmak hırsız edersin

Dağ ne kadar yüce olsa yol üstünden aşar

El mi yaman, bey mi yaman

Gönül kimi severse güzel odur

Hak yerde kalmaz

İş insanın aynasıdır

Kem söz sahibinindir

Malın iyisi boğazdan geçer

Serçeden korkan darı ekmez

Taş yerinde ağırdır

Vücut kocar gönül kocamaz

Kelimeler

Ayahça : Merdiven

Buymak : Üşümek,donmak

Car : Bağırma

Çalgı: Dayanıklı ağaçtan süpürge

Dirgen: Ot ve saman aktarılan çatal demir

Eke : Büyümüş gibi

Hıbar: Küçük taş

Gökçek: Güzel, kibar

Gazel: Sonbaharda dökülen kavak ve söğüt yaprağı

Kelek: Hayvanların boynuna takılan çan

Mağrama: Mendil

Neçe: Nice

Oncalayın: Onun kadar

Papak: Yünden kar başlığı

Sapıtma ağacı: Mezara dikilen ilk ağaç

Şelek: Sırtta taşınan odun ya da ot

Taplı: Güçlü ,kuvvetli

Yamalık: Elbisenin yırtığını kapatan parça

Zilif: Yanaktaki saç telleri

Yöresel yiyecek

PASTİĞÂN AŞI

Malzemeler

- nohut
- fasulye
- mercimek
- bulgur
- yoğurt
- sarımsak
- pulbiber
- tereyağı

Hazırlanışı:

Akşamdan ıslanan nohut ve fasulyeye , yarı yarıya ölçülmüş mercimek ve aşlık bulgur ilave edilir. Yumuşayınca kadar pişirilir. Sıcakken anıh serpilir ve karıştırılır. Soğuyunca özenmiş yoğurt katılıp sulandırılır. Üzerine kırmızı biber ve yağ yakılır. Arzuyla göre sarımsakta eklenebilir.

(Emine Akarsu'dan derlenmiştir)

DİVRİĞİ'DE MUTFAK KÜLTÜRÜ
Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN

Yöresel Şiir

DİVRİĞİ

**Bir zamanlar bülbül öten bağında
Baykuş bile durmaz oldu Divriği
Arı gibi çalışırdı işçiler dağında
Acınacak hale geldin Divriği**

**Evini köyünü terk eden gitti
İşsizlik bir bela canıma yetti
Yaşam kalmadı herşey de bitti
Ağlanacak hale geldin Divriği**

**İşçi almaz oldu Demirçelik durdu
Siyasiler her yıl zam ile vurdu
Sanayi gelmedi umutlar yoruldu
Ağlanacak hale geldin Divriği**

**Birgün dönülecek dedik olmadı
Emekçiler karşılığını almadı
Celalim der gayri ümit kalmadı
Ağlanacak hale geldin Divriği**

Höbekli Celal YILMAZ

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Bir peygamber adı - Gözde bir tabaka 2) Divriği'nin bir köyü - Hücum 3) Eksiksiz, bütün - Bir kıta 4) Vilayet - Edavat, gereç - Ekmek 5) Arzu, istek - Ateş, sıcaklık 6) Hafif müzik sanatçısı- Tersî beyaz- Tok olmayan 7) Türkü - Bir zeytin türü 8) Huzurlu 9) Bir zeka oyunu - İtalya parası 10) Uzaklaşma -Teknik trektör..... Çetiner 11) Sivas'ın bir ilçesi - Kabul etmemek - Su

Yukarıdan Aşağıya 1) Divriğili milli takım ve galatasaraylı bir futbolcu - Askerin su kabı 2) Kazakistan'da bir ırmak - Aşamasız asker - Fasıla 3) Gümüş tel -Yabancı, yad- Yerleşim alanı içi yapıları plan 4) Temiz, namuslu - Anadolu'da bir ova - Fakat 5) Lale bahçesi 6) Makyaj malzemesi - Dilsiz, konuşmayan 7) Bir besin maddesi- Mısır'ın başkenti 8) Azeri çalgısı - Çalışkan, becerikli 9) Özen - Divriğili THM sanatçısı Nurgül - 10) Müzikte tekrar - En küçük askeri birlik 11) Sinema oyuncusu Tarık - Küçük dere - uzaklık ifade eder.

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Anıtkabir 2) Sera - Kasaba 3) Ajans - Nar 4) Dk - Ta- İade 5) Me - Fa- El- İn 6) Ata - Rum 7) Tuğut - Eleme 8) Ağaç - Al- Re 9) Ru - Aar - Mert 10) Arıkbaşı - Al

Yukarıdan Aşağıya 1) Asa - Matara 2) Nejdîet Uğur 3) Irak - Ağa 4) Tan - Uçak 5) Start - Ab 6) Ak - Ara 7) Bal - Emel 8) İs - İl - Mı 9) Rana - Dere 10) Badi - Mera 11) Darende - Tl

▶ ATANER YILDIRIM *
ataneryildirim@hotmail.com

Ölüm bilinci ve mutluluk

Değerli okurlar, bu yazımda size yaşamın karşıtı (...) ölümden söz etmek geldi içimden... Yaşamı daha iyi algılamak için bu yaşamın bir sonu olduğunu bilmeliyiz. Zira "ölüm" bilincini bilmeden mutluluğu yakalamamız, mutlu olmamız mümkün değildir. En iyisini şiirler söyler:

Nice güneşler doğacak,
Göremeyeceksin.
Yaz yağmurları yüzünü okşayamayacak
Karpuz dilimlerini ısıramayacaksın
Hanımellerin kokusu
Senin için artmayacak
Karanlık basarken
Kurumuş bir yapraksın sen,
Toprağa karışacaksın. (Mina Ungan)

Ne yazık ki, insanlar bu yaşamın geçici olduğunu, bir sonu olduğunu, ölümün her an her yerde bir sürpriz yapıp yaşama son verebileceğinin bilincinde değiller. Herkese ağzını açan bu gizemli dünya birgün bize de ağzını açacaktır. O zaman bizim güvenilir dediğimiz " yaşamda devamlılığın " güvenilir olmadığını göreceğiz. Şu sonlu dünyada yaşamının son savaşını veren bir kişinin gücü, etkileyici tavrı olamaz. Bizim önceden bildiğimiz " yaşamda devamlılığın " var olduğu düşüncesi ne bizi güçlü kılar, ne de mutlu eder. Alman filozof Martin Heidegger' i işaret ettiği gibi; eğer ölümler her an, her yerde karşılaşılabileceğimizin bilincinde olursak, bencilliğimizden gelen " şimdi ve burada " ya ilişkin tembelliğimiz kaybolur. Gelin "hırsı" bir kenara itelim, gerçekten yaşamayı, yaşama sevincini, mutluluğu gelecekte bir zamana atmayalım. Tek şansımızın " şimdi ve burada " olduğunun bilinciyle yaşam projelerimizi oluşturalım. Yaşadığımız her anın, her dakikanın, her saatin, her günün ne kadar önemli olduğunu bir an olsun hatırimızdan çıkarmayalım. Özümüze dönük, güzel şeyleri ertelemeyelim. " Sessiz bir gemi olmadan " Yaşama, mutluluğa ve ölüme merhaba diyelim.

SESSİZ GEMİ

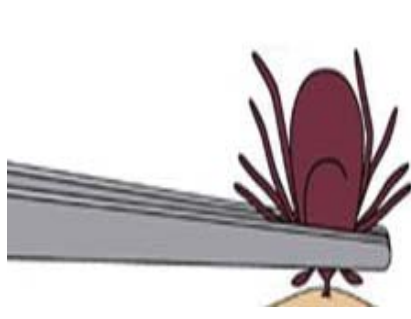
Artık demir almak günü gelmişse zamandan,
Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan
Hiç yolcusu yokmuş gibi sessizce alır yol;
Sallanmaz o kalkışta ne mendil ne de bir kol.
Rıhtımda kalanlar bu seyahatten elemli,
Günlerce siyah ufka bakar gözleri nemli.
Biçare gönüller. Ne giden son gemidir bu!
Hicranlı hayatın, ne de son matemidir bu!
Dünyada sevilmiş ve seven nafil bekler;
Bilmez ki, giden sevgililer dönmeyecekler.
Bir çok gidenin herbiri memnun ki yerinden,
Bir çok seneler geçti; dönen yok seferinden.
(Yahya Kemal Beyatlı)

Son sefere çıkmadan sizlere ve mutlu yaşama merhaba...

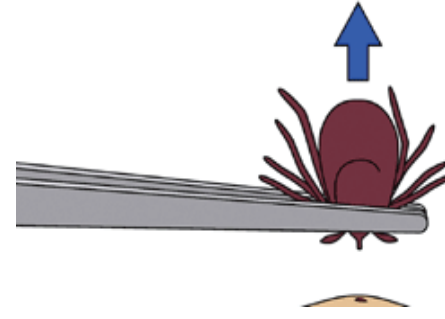
Kene ısırması vakalarına nasıl müdahale edilir

Kenenin çıkartılması ile ilgili olarak pek çok yöntem tarif edilmiş olmakla birlikte bilimsel olarak kanıtlanmış; enfeksiyon riskini azaltan veya diğerlerine göre üstün olan bir yöntem bugün için net olarak ortaya konulabilmiş değildir.

Kırım Kongo kanamalı ateşi geçişine neden olan Hyalomma marginatum Akdeniz hyalomması olarak da bilinir. Hyalomma soyuna ait keneler, küçük omurgalılardan kan emerken virüsleri alır, gelişme evrelerinde muhafaza ederler ve insan veya hayvanlardan kan emerken virüsleri de bulaştırırlar, bu nedenle, sürenin uzun olması hastalığın bulaşma riskinde artışla paralellik gösterebilir. Bir diğer ifade şekli ile kenelerin neden olduğu hastalıklardan korunmak için kenenin görülür görülmez çıkartılmasının gerekli olduğu söylenebilir. Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlanmış olan genelgede de; "Vücuda yapışan kenelerin bir cimbez yardımıyla vücuttan uzaklaştırılması kolay bir işlem olduğundan, vatandaşların keneleri çıkarmak üzere sağlık kuruluşlarına başvurmalarına gerek bulunmadığı; ancak, sağlık kuruluşuna müracaat edenlere de icap eden yardımın yapılması gerektiği" ifadesi yer almaktadır, bu önerinin de ışığı altında kenenin vücuttan en kısa sürede, fark edilir edilmez; hatta kırsal alanda veya evde uygun şekilde çıkartılması önerilmektedir. Kenenin mümkün olan en kısa sürede

çıkartılması kadar, bütün olarak çıkartılması da önemlidir. Özellikle kenenin baş ve ağız kısmının tam olarak çıkartılmasına özen gösterilmelidir. Kene ısırması ile birlikte, kan emebilmek için baş kısmını derinin içerisine doğru sokar. Bu nedenle bakıldığında genellikle sadece gövde, karın ve ayak kısımları görülür. Baş veya ağız kısmından salgılanan ve daha sıkı tutunmayı sağlayan sekresyonlar da enfeksiyonların bulaşmasında rol oynayabileceği için kenenin parçalamadan çıkartılması gereklidir. Eğer kene çıkartılırken, baş kısmı ayrılacak ve cilt içinde kalacak olursa enfeksiyon riski devam eder ve granülom oluşumuna da neden

olabilir. Kene çıkartılması sırasında baş kısmının çevrilir veya burkularak çıkartılacak olursa bu kenenin enfeksiyon ajanlarını taşıyan sekresyonlarının salgılanmasına, tükürülmesine ve atılmasına neden olacağı için enfeksiyon riskini artırır. Kenenin ısırıldığı yerden çıkartılması sırasında asla çıplak elle temas edilmemelidir, çıkartılırken hem sekresyonları ile temas riski, hem de tekrar çıkartmaya çalışan kişiyi ısırabileceği için önlem alınmalı, eldiven giyilmelidir. Ayrıca mümkünse kene olası incelemeler için cam bir tüp veya küçük kavanoz içerisinde saklanmalıdır. Kenenin çıkartılması ile ilgili olarak pek çok yöntem tarif edilmiş olmakla

Dr. Handan TOPRAK

birlikte bilimsel olarak kanıtlanmış; enfeksiyon riskini azaltan veya diğerlerine göre üstün olan bir yöntem bugün için net olarak ortaya konulabilmiş değildir. Ancak çıkartılırken nelerin yapılmaması gerektiği literatürde kesin olarak belirtilmektedir . Bunlar arasında özellikle kibrit veya çakmakla sıcak uygulanması, üzerine alkol, mazot, benzeri ürünler dökülmesi veya sürülmesi veya dikiş ipliğinin kenenin boyun veya karın kısmında geçirilerek çıkartılması asla yapılmamalıdır. Bu işlemler kenenin tükürük salgısında artmaya ve hatta kusmasına neden olacağı için teorik olarak enfeksiyon riskinin artışına neden olur. Bugün için, kene çıkartılması için en çok önerilen yöntem, kenenin mekanik olarak çıkartılmasıdır. Hastane veya sağlık kurumu şartlarında kör uçlu (ucu keskin olmayan), açılı forseps (Resim) ile baş kısmından tutularak çıkartılması en geçerli yaklaşımdır.

ACI KAYIBIMIZ

Ailemizin büyüğü, Bibimiz

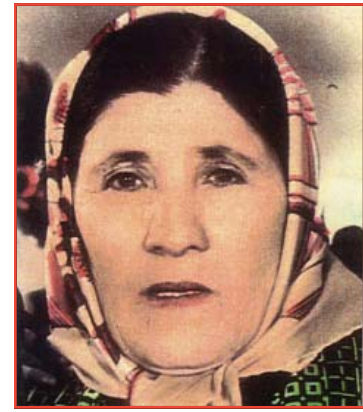
Elif Şengül'ü

kaybettik. Üzüntülüyüz.

Rıza Özen ve çocukları
Turan Özen, Günay Yalçın,
Gülşen Şimşek, Asiye Karataş

ACI KAYIBIMIZ

Sevgili Annemiz

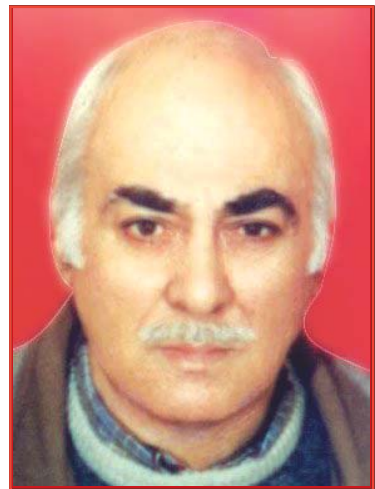
Firdes Başpınar'ın

Ölümünden sonra bizleri yalnız bırakmayan ve acımızı paylaşan, akrabalarımıza, hemşehrilerimize ve dostlarımıza teşekkür ederiz.

Muharrem Başpınar, H. Ali Başpınar
Cennet Başpınar, Perihan Başpınar
Hatice Başpınar

BAŞSAĞLIĞI

Yazarımız
Nilüfer Muratoğlu'nun
Babası

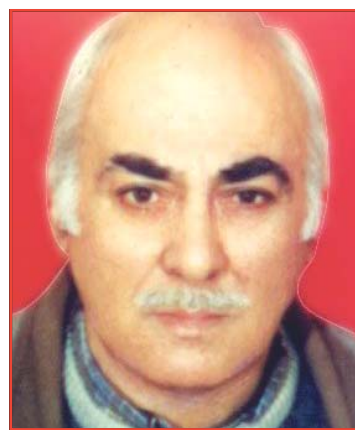

Muharrem Yılmaz Özyaprak'ı
kaybettik. Yazarımızın ailesine, yakınlarına ve dostlarına başsağlığı dileriz

Divriği Gazetesi Çalışanları

BAŞSAĞLIĞI

Divriği Gazetesi'nin yazarlarından
çok kıymetli arkadaşımız
Nilüfer Muratoğlu'nun Sevgili Babası

Muharrem Yılmaz Özyaprak'ı
kaybettik. Nilüfer Arkadaşımıza Ailesine, yakınlarına ve dostlarına başsağlığı dileriz.

Sadık Çelik, Birsan Bayar Uygun, Haydar Yalçın, Mahmut Şengül, Rıza Gürünlü, İsmail Asil, Beyzade Özkahraman, Mustafa Tarakçı, Hıdır Çam, Müslüm Doğan, İsmail Çınar, Ataner Yıldırım, Muharrem Yağbasan, Yahya Kemal Bayar, Saadet Bayar

Divriği Kültür Vakfı'ndan kültür gezisi

Divriği Kültür Vakfı'nın her yıl düzenlediği Geleneksel Vapur'la Boğaz Gezisi yapıldı. Boğaz gezisine çok sayıda vakıf üyesinin yanı sıra Divriği'liler de katıldı. Sabah saatlerinde İstanbul Sultanahmet'te bulunan müzeleri gezmeye başlayan ziyaretçiler, önce Topkapı Sarayı'nı,

Mozaik Müzesi'ni, Aya İrini Kilisesi'ni ve Sultanahmet Meydanı'nı gezdiler. Ziyaretçiler daha sonra İTÜ (İstanbul Teknik Üniversitesi) de düzenlenen Cennetin Kapıları Divriği Fotoğraf Sergisini gezdiler. Buradan sonra da Beşiktaş'tan vapura binerek boğaz gezisi başladı.

Ankara Divriği Kültür Vakfı 16 Mayıs tarihinde İstanbul'da Boğaz Gezisi düzenledi. Divriği Vakfı'nın geleneksel olarak her yıl yaptığı boğaz gezisine çok sayıda katılım oldu. İki otobüs ile Ankara'dan toplu olarak İstanbul'a gelen vakıf üyeleri önce Sultanahmet'e geldiler. Sultanahmet'te tarihi müzeleri gezdiler. İlk önce Topkapı Sarayı'nı gezen vakıf üyeleri daha sonra çeşitli müzelere uğrayarak müze ziyaretlerini sona erdirdiler. Daha sonra İTÜ (İstanbul Teknik

Üniversitesi) Taşkışla yerleşkesinde açılan Divriği Ulu Camisi, Cennetin Kapıları Sergisini gezdiler. Sergiyi düzenleyen Mimar Hasan Basri Hamulu vakıf üyelerini kapıda karşılayarak sergiyi gezdirdi. Divriği Ulu Camisi'nin değişik bakış açılarından çekilen fotoğraflarla anlatıldığı sergi vakıf üyelerini derinden etkiledi.

BOĞAZ GEZİSİ

Ankara Divriği Kültür Vakfı üyeleri

Beşiktaş Vapur İskelesi'nden başlayarak Ortaköy, Yeniköy, Bebek, Rumelihisarı, Tarabya, İstinye, Sarıyer, Beylerbeyi, Anadoluhisarı ve Beykoz koylarına uğrayarak gece saat 24'de tekrar Beşiktaş Vapur İskelesine geldiler. Vakıf üyeleri boğaz gezisi boyunca çeşitli eğlencelerle hoş vakit geçirdiler. İçkili ve yemekli olan boğaz gezisinde vakıf üyelerine yiyecek olarak taze balık ikram edildi.

Gezi sona erdikten sonra Ankara

Divriği Kültür Vakfı Başkanı Arif Ali Atay üyelere hitaben bir konuşma yaptı. Atay konuşmasında her yıl düzenlenen geleneksel gezilere katılanlara önce teşekkür etti. Bu gibi kültürel gezilerle insanlığı ve medeniyetleri daha yakından tanıma fırsatı bulduklarını, söyledi. Atay Divriğililerin kültürel ve bilimsel yanlarının olduğunu kendilerinin de bir kültür vakfı olmasından dolayı bir anlamda kültürel mirası ortaklaşırmanın mücadelesini verdiklerini söyledi.

Kültür Vakfı kongresi yapıldı

Ankara Divriği Kültür Vakfı Olağan Kurultayı 24 Mayıs tarihinde vakıf merkezinde yapıldı. Kongre'ye Divriği Kültür Derneği Başkanı

Muharrem Höbek, Mustafa Timisi ve CHP Sivas Milletvekili Malik Ecder Özdemir katılarak birer konuşma yaptılar

Ankara Divriği Kültür Vakfı olağan Kurultayı yapıldı. Kurultay vakfın Aydınlar Mah. Sokullu Cad. Pir Sultan Sok. No:8 Dikmen adresinde yapıldı. Kongre'nin divan başkanlığını Salim Aydoğan yaptı. Kongre'nin açılış konuşmasını vakfın dokuz yıldır başkanlığını yapan Arif Ali Atay yaptı. Atay vakfın kendi döneminde yaptığı etkinlikleri ve hizmetleri hatırlatarak

bundan sonra da bu faaliyetlerin durmadan sürdürülmesini arzu ettiğini söyledi. Atay Yeni seçilecek yönetim kurulunda yer almak istemediğini, yeni simaların bu gibi kurumlarda görev alarak bu hizmet nöbetini devralması gerektiğini söyledi. Kongre'de eski TBP (Türkiye Birlik Partisi) Genel Başkanı Mustafa Timisi,

CHP Sivas Milletvekili Malik Ecder Özdemir ve Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek birer konuşma yaptılar. Genel Kurulun almış olduğu önemli karar ise şöyle? Kuruluşundan bu güne kadar hiç aidat ödememiş 39 üyenin üyeliklerine son verildi. 4 aidat borcu birikmiş üyelerin bir dahaki genel kurulda üyeliklerinin

düşürülmesi kararı alındı. Vakıfa yeni üye olmak isteyenlerin aidatları 5000 TL (5 Milyar) liraya çıkarıldı. Seçimler sonucunda vakfın yeni yönetimi ise şöyle oluştu. Başkan Cemal Karahalil, yönetim Kurulu üyeleri, Yusuf Bal, Ahmet Diktaş, Muharrem Erdoğan, Haydar Kılıç, Sencer Göktaş, Baki Karahan.

N L FER MURATO LU

nilufermuratoglu@gmail.com.tr

Acıtan Kategorizasyonlar

bazı sözler karanlıkta söylenir, diyorum uyularımın birinde bazı sözler hiçbir zaman, diyorum kendi sesime uyanırken bazı sözler karanlıkta söylenir bazı sözler hiçbir zaman (Murathan Mungan)

Sizin hiç babanız öldü mü? der Cemal Süreyya bir şiirinde de **Siz hiç sabunluken ağladınız mı?** Benim babam henüz ölmedi ama yoğun bakım acıları yaşıyoruz şu günlerde... Onu kaybetmeye yakinken yine çok sevmeye başladım ve yine yeniden öğrendim ki hangi yaşta olursak olalım kız çocuklarıyızdır babalarımız, bizim en candan koruyucularımızdır.

Sevmek... Bütün insanları severim mantığına karşıyım, babamı bile sevmediğim zamanlar olmuştur, bunalımlarını alkolle aşmaya çalıştığı dönemlerde onu bir daha sevmeyeceğimi sanmışım. Onu tekrar sevmeye başladığım bir zamanla ilgili çok özel bir anımı anlatmak isterim. Hayatın büyüüne, sözlerin büyüüne inanmak gerekir bazen. İki yabancı gibi oturuyorduk aylardan ocaktı. **Sen hiç kışın denize girdin mi?** dedim. Sanki tılsımlı bir soruydu bu. **Evet** dedi. şaşırdım. **Nerde?** Dedim. **Yenikapı'da** dedi. **"Niye?"** dedim. **Yaralı bir martı boğuluyordu** dedi, **Onu kurtarmak için** dedi. Bu öyküsünü ilk kez duyuyordum. Kahramanlık onun mayasında vardı belki. Deli Sultan'la Romantik Dedem Mehmet'in oğluydu ne de olsa...

Babam sekiz yaşındayken Katip Çelebi İlkokulu'nun penceresinden bakarak yaptığı Süleymaniye Camii'nin resmiyle keşfedilmiş, resimleri uluslararası yarışmalara katılmış, kendisine Sanayi-i Nefise'de (bugünkü Güzel Sanatlar Akademisi) dersler verilmiş, ama daha sonra izlenememiş, yoksulluk yıllarını tamirci çıraklığı izlemiş, daha dokuz on yaşındayken otomobil kullanmayı öğrenmiş. Bir ara gençliğiinde itfaiyeci olmak istemiş, dedem izin vermemiş. Ben yedi sekiz yaşlarındayken mahallede çıkan bir yangında ateşlerin arasına dalıp yatalak bir kadını kurtardığını hatırlıyorum. Aynı delikanlılığını şimdi de sürdürüyor bir başka biçimde. Çok ağrısı olduğunu biliyorum, gıkyı çıkmıyor. Tedaviyi reddediyor, anemle didişiyor. Kendiyle didişiyor... Bir tek benle arası iyi çünkü onun hırçınlığının nedenlerini anladığımı çok iyi biliyor. Babam SSK emeklisi. Uzun yıllar tır şoförlüğü yapmış. Avrupa'yı, Arabistan Çölleri'ni aşarak gurbet yaşamış bir insan. O yüzden vatanının kıymetini çok iyi bilir. O yalnızca yaşlılığında ve hastalığında insanca yaşamak istiyordu, Avrupa ülkelerindeki gibi... şu an yaptığı Taksim İlkaydım Hastanesi'ndeki doktor, hemşire ve hastabakıcılar olağanüstü gayretli ve sabırlı kişiler olmalarına rağmen küfürü yiyorlar, aynı zamanda gelmiş geçmiş bütün hükümetler de... **Sevdiğim tek doktor vardı?** diyor, o da **Murat Bey idi**. Niye Murat Bey? Seni yine çok iyi anlıyorum baba.

Babamın geçirdiği felçten dolayı konuşma bozukluğu olmasına rağmen Murat Bey onunla tercümansız konuşabildiği için... Elindeki bütün tahlil sonuçlarını bırakıp **benim için sizin şikayetleriniz önemli** **Yılmaz Bey** dediği için... Bizden yardım istemeyerek babamın üstünü başını soyup giydirdiği için... En önemlisi ameliyatın rahatsızlığını çözemeyeceğini söyleyerek tüccarlık yapmadığı için... Doktor bir arkadaşın yaptığı gibi yeşil fanilasından ya da bilmem hangi kriterlerden onun şoför olduğunu anladığını söylemediği için... Kafanızı şişirdim kısacası layık olduğu insanca ilgiyi Murat Bey'den gördüğü için.

Son olarak aklı sık sık karıştığı ve bunama sayrısı da görüldüğü halde geçen gün bana **Hala yazıyor musun?** diye sordu. Çocukluğumdan beri yazmamı isterdi. Kendi yazamamış ama mahallelerimizde oturan Orhan Kemal ve Hakkı Özkan'dan etkilenmişti. Ben de mahallemizin Orhan Abisini çocukluğumdan şöyle hatırlarım: Babannemin bahçesinde oynarken kuyu başındaki biz çocuklara seslenirdi, **Gelin şu karpuzu, rakıyı kuyuya bırakın soğusun; onlar Orhan Abinin (Orhan Kemal yazı yazıp para alınca buzdolabı alır, parası bitince buzdolabını satarmış. Ama her zaman kravat cebinde taşıdığı kırmızı karanfille gezermiş)** Hakkı Amca ise matbaa işçisi ve yazardı. Mahallemize Bursa'dan gelmişlerdi ve karı koca çocukları da olmadığı için biz çocukları şımartır ve çok severlerdi.

Bu yazıya babamla birlikte onları da sığdırmak çok zor bir iş. Evet baba, bu sayıda B. Russell'ı yazacaktım aslında, ama seni yazdım. Kozmopolit sosyalizmi anlatacaktım, her türden milliyetçiliğe hayır'ı, savaş ve kapitalizme hayır'ı, aylıklığa övgüyü, el ve kafa emeğinin ayrılmadığı insanca bir dünya istemini yazacaktım sen girdin araya. Tanrı bir yanlışlık yapmış baba, sen benim oğlum olacaktın aslında...

(Bu yazı yazıldıktan iki gün sonra yazarımız babasını kaybetti)

YAŞAM HASTANESİ

AMELİYATLARDA KAMPANYA

SGK Hastalarının aşağıdaki **ameliyatlardan** ve **Normal Doğumundan** bir süre için **Fark alınmayacaktır**

Ø Kronik Apandisit
Ø Kasık Fıtığı
Ø Kıl dönmesi
Ø Anal Fissür
Ø Basur
Ø Menüsküs
Ø Katarakt (Fako)
Ø Bademcik
Ø Genizeti
Ø Bel fıtığı
Ø Hidrosel
Ø Varikosel
Ø Normal Doğum
Ø Yumurtalık Kisti
Ø Deri Tümörleri

ÖZEL MUAYENELERDE KAMPANYA

Özel Hastalarımızın Muayenelerinde

Bir süre için

Ø YTL yerine,

30 YTL

alınmaktadır.

SGK HASTALARINA KAMPANYA

SGK Mensupları
Hafta için 09:00 – 17:00 ile
Cumartesi 09:00 – 13:00
saatleri arasındaki Muayenelerinden Fark almıyoruz.

ESTETİK VE GÜZELLİK ÜNİTESİ

Ø Estetik Ameliyatlar

Ø Saç Ekimi (Fue Yöntemi ile)

Ø Deri Hastalıkları Tedavisi

Ø Lazer Epilasyon (Son Teknoloji)

Ø Lazerle Kırışıklık Giderme

(Gençleştirme)

Ø Ameliyatsız Varis Tedavisi

Ø Diyetisyen Kontrolünde Zayıflama

Ø Sigara Bırakma Tedavisi

FIDIL
AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Kapı Paneli

Sunta

Suntalam

MDF

MDF Lam

Medekap

Profil

Org. San. Böl. Keresteciler Sit. 8. Sok. No:10 - 12 İkitelli / İST
Te: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98

M SL M DO AN

muslumdogan59@yahoo.com

Bepuk

Alaca karanlıkla birlikte ,derin bir sessizlik kaplardı köyümüzü her gece başlangıcında.

Çaltı çayı yeniden canlanırdı sanki, derin vadide yankılanan sesi tren geçişleri ile kesilir sonra bir gizemle korku salardı içimize.

Yeniden özgürleşirdi doğa .

Her nedense bu zamanlarda anlatılan ciroklar (Hikayeler) aklımıza gelir ürperirdi körpe yüreklerimiz. Beni en çok etkileyen ise bepuk kuşunun hikayesiydi. Tüm köy çocuklarının ağzındaydı bu acıklı hikaye. En çok dinlemek istediğimiz kısım hikayenin başı ve sonunda söylenen diyalogdu.

Keko Baba
Ki kır? kim yaptı
Mın kır ben yaptım
Ki kuşt? kim öldürdü
Mın kuşt ben öldürdüm
Ke şuşt? kim yıkadı
Mın şuşt ben yıkadım
Ah! ah! Ah! ..vah...vah

Hikayeyi ilk kez ,köyümüzde en uzun yaşayıp hakka yürüyen mate Lekke anlatmış.Yukarı Mezopotamya'nın dağlık bir köyünde çok fakir bir aile yaşamış. Bu aileye male bepuk(bebukgiller) derlermiş. Bu ailenin iki çocuğu varmış. Kız çocuğunun adı Gozze erkek çocuğunun adı ise Beko imiş.

Beko ile Gozze iki kardeş olarak anneleri Kiston ve babaları Murto ile mutlu bir hayat sürdürürlerken fakirliklerini hiç düşünmezlermiş. Anne Kiston bir kış ölüme yenik düşmüş.

O yıl baharında çiçekler açmamış , yılanlar uykudan uyanmamış, yağmurlar dinmemiş. Köylerinin bulunduğu vadiden sis bir gün dahi eksik olmamış.

İki kardeş birbirlerine sarılıp sürekli ağlarmış.

Murto çaresiz kalmış. Bir çorba pişirmekten bile acizmiş.

Yeniden evlenmek zorunda kalmış, komşu köyden dul Zaza zilfi ile evlenmiş. Zilfi çok acımasız ve bir o kadar da çirkin bir kadınmış.

Murto, deyim yerindeyse Zilfiye kul köle olmuş. Çocuklarının dövülmesine horlanmasına sesini çıkaramaz olmuş.

Şimşeklerin çıktığı,yağmurun sel olup aktığı bir bahar gününde acımasız Zilfi'nin canı kenger çekmiş(!).

Zilfi, Beko ile Gozze'ye;

-Hadi bakalım alın şu torba ile bıçağı kenger toplamaya gideceksiniz,der.

Çocuklar hiçbir şey diyemez.

Başlarlar kenger toplamaya iki kardeş. Köyden çok uzaklaştıklarını fark etmeden karanlık oluncaya kadar devam ederler. Köye dönmeye karar vermişlerken Gozze torbaya bakar.Topladıkları kengerden eser yoktur.

Gozze; Beko kengerleri sen mi yedin ?

Beko; Hayır abla ben yemedim, diye ağlamaya başlar.Gozze üvey anası Zilfiden dayak yiyeceğini bildiğinden ,

Beko'ya" sana inanmıyorum"der. Beko da inanmazsan aç karnıma bak der. Gozze elindeki bıçağı ile Beko'nun karnını açar.Bir kenger bile bulamaz. Beko oracıkta ölür.

Torbayı eline aldığında görür ki torbanın altı deliktir.Üvey ana

torbayı bilerek delmiştir.

İş işten geçmişti artık...

Gozze bağırır dağlara, kaderine, kardeşine ağlayıp durur. Beko'nun altı delik ayakkabısını bağrına basar.

-Kardeşim Bekooo...Fukara kardeşim....can yoldaşım diye ağlayıp durur. Günlerce Bekodan ayrılamamaz.Kardeşini çiçeklerle bezeyip cesedini koklayıp durur ,sonrada Bekosunu toprağa verir.

Köye geldiğinde anlatamaz olanları.Dilden ayaktan düşer. Geceleri Beko yatırmazmış ,yanına çağırırmiş Gozze'yi. Gozze tükenmiş yaradana sığınır olmuş. Bir deri kemik kalmış.

Son nefesinde "Ey Allahım beni bepuk kuşu yap, yaptıklarını ancak o şekilde anlatabilirim. Bu acı başka hiçbir şekilde anlatılamaz" diye yalvarmış.Tanrı da bu dileğini kabul etmiş. Gozzeyi bepuk olarak yeni dünyada görevlendirmiş.

Gozze bepuk olup işlediği cinayeti yedi düvel herkese

Kim yaptı?

Ben yaptım

Kim öldürdü?

Ben öldürdüm

Kim yıkadı?

Ben yıkadım

Vah! Vah! Vah!

diye haykırarak anlatır olmuş.

Ne çare kardeş kanı dökülmüştür.

Torbayı delerek Beko'nun ölümüne neden olan Zaza Zilfiyi

biliyoruz. Kardeş kanı döktürmekte ki ustalığını da...

Çaresiz Murto'yu da.

Yağbasan Derneği anneliri unutmadı

Yağbasan Köyü Derneği Kadın Komisyonu 17 Mayıs 2009 tarihinde Sapanca Gölü'ne Anneler Günü gezisi düzenledi.Her yıl geleneksel olarak düzenlenen Anneler Günü'nü gezisine tüm köylüler ve özellikle anneleri katarak birlikte kutluyorlar. Yağbasan Köyü Kadın Komisyonu bu günü " Dünya'daki bütün annelerin günü" düşüncesiyle özel bir anne seçilmeden ve evrensel bir bakış açısıyla organize etti . Gezi için 17 Mayıs Pazar sabahı 6.30'da İstanbul'un dört beldesinden otobüsler kaldırıldı. Yağbasanlılar eğlenceli bir

yolculukla buluşma noktalarına otobüslerle ve özel araçlarıyla geldiler . Burada kendilerine tahsis edilen yerde kahvaltı yaptıktan sonra , davul -zurna eşliğinde halaylar çekerek eğlendiler. Günün anlamını belirten konuşmaları Dernek Başkanı Ali Karayalçın ve Kadın Komisyonu başkanı Hatice Güngörmez yaptılar. Konuşmasında; " Biz şuna inanıyoruz birlikte daha güzel etkinlikler yapacağımızı, ileriki zamanlarda daha etkin, daha güzel, daha coşkulu bir Anneler Günü etkinliğinde bir araya geleceğimiz inancıyla bütün annelerin

Anneler Günü'nü kutluyoruz .Bu gezi için araç sağlayan, desteklerini esirgemeyen başta Bakırköy Belediye' sine ve Sayın Gülten Tozanlı'ya teşekkür ediyoruz.Hediyelerimizin sponsorları olan köylülerimizden Güzeltepe Kırtasiye sahibi Fahrettin Kaynar'a , Dilan Bebe sahibi Aysel Güngörmez'e , Fatoş Giyim sahibi Fatma Kaynar'a teşekkür ediyoruz . Ayrıca Yönetimimize ve Gençlik Komisyonumuza etkinliğimizde bize verdikleri destekten ve katkılardan dolayı teşekkür ediyoruz" dedi. Günün ilerleyen saatlerinde annelere sürpriz

HATİCE GÜNGÖRMEZ
Kadın Komisyonu Başkanı

hediyeler hazırlanmıştı. Hediyeler sınırlı olduğu için kura çekerek dağıtıldı.Veli Güngörmez'in şiiirleriyle, Yağbasan'lı annelerde eskiden köyde olduğu gibi ekin biçme türkülerıyla etkinliğe renk kattılar.

Kırkgöz Anneler Günü'nü kutladı

Kırkgöz Köyü Derneği 9 Mayıs Tarihi'nde Anneler Günü'nü kutladı. Maltepe Güven Düşün Salonu'nda yapılan Anneler Günü Kutlaması'na çok sayıda Kırkgöz Köylüsü anne

katıldı. Kırkgöz Köyü Derneği Başkanı Sait Yalçın anneleri kapıda karşılayarak herkesle tek tek ilgilendi. Anneler Günü Kutlaması'nda duygulu anlar da yaşandı. Tamiş Ovacık böbrek hastası

olarak diyaliz makinesinde yaşam mücadelesi veren kardeşine böbreğini bağışladı. Bu duygulu ortamdan sonra Tamiş Ovacık Yılın Annesi olarak seçildi. Anneler Günü'nde Tamiş

Ovacık'a Kırkgöz Köyü Derneği başkanı Sait Yalçın da bir plaket vererek özverili davranışından dolayı kutladı. Daha sonra davul-zurna eşliğinde eğlenen anneler etkinliklerine son verdiler.

1'ci Ses Yarışmasına büyük ilgi

Ankara Divriği Kültür Derneği bu yıl bir ilki başlatarak, 1. Divriği ve Yöresi Ses Yarışması düzenledi. Yarışmanın üst kurul başkanlığını Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek , Kültür Sanat Komisyonu Başkanlığını ise yönetim kurulu üyesi Veli Türk yürütüyor. Yarışmaya çok sayıda başvuru yapıldı. Ankara Divriği Kültür Derneği'nden yapılan açıklamaya göre ses yarışmasının, Divriği ve yöresi türkülerinin genç kuşaklara aktarılması, unutulmaması ve geliştirilmesi olarak düşünülmüş. 10 Mayıs Tarihi'nde Divriği Konukevi'nde başlayan ses yarışmasının ön elemelerine 34 amatör ses sanatçısı katıldı. Sonuculuğunu Cemal Özgür Taşkıran'ın yaptığı etkinliğin açılış konuşmasını ise Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek yaptı. Höbek konuşmasında Divriği ve yöresinin türkülerinin kayıt altına alınmakta çok geç kaldığını, Divriği Türkülerinin tescilinin başka bölgelerde

Nuray Öz Zaman, Onur Biçer, Nimet Yıldız, Elif Kılıç, Selma Yıldırım, Pelin Yıldız, Sema Eryavuz, Bahar Doğan, Aykut Polat, Soner Ergül,

Nurcan Gülcan Hakverdi ve Özlem Pir finale kaldı. Finale kalan 12 yarışmacı 7 Haziran Tarihi'nde Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde saat 15:00

'de yarışacaklar.1.Divriği Türküleri Ses Yarışması halka açık ve ücretsiz olarak yapılıyor.

ÖZ - PEN
Pimapen Doğrama San. ve Tic. Ltd. Şti.

PİMAPEN
PVC PENCERE SİSTEMLERİ

Tüm iklim koşullarında yüksek performans gösteren sistemler **Dr. PİMAPEN** de.

UZMAN PENCERELOG

Özpen Pimapen

1992 yılından bugüne firma ünvanı içinde yer alan **Pimapen** markalı pvc pencere ve kapı sistemlerinin üretimini, montaj ve uygulamalarını gerçekleştiren firmamız, bu zaman diliminde **Pimapen** bünyesinde 9 kez Türkiye birincisi olarak alanında hatırı sayılır bir başarıya imza atmıştır.

Gelişen teknoloji ve yapı sektöründe artan ürün çeşitliliği ile birlikte sektöre adını veren **Pimapen** ile aynı paralele **panjur**, **giydirme cephe**, **kış bahçesi** sistemleri ile cephe kaplama sistemlerinde **Pimaş** kalitesi ile üretilen **Pimaş Siding** Dış Cephe Kaplama Sistemleri uygulaması yapmakta olan **Özpen**, Pimaş ürün grubunun en yeni bireyi **Pimaş Cam Oda** balkon camlama sistemlerini de ürün yelpazesine dahil ederek, müşterilerine tek noktadan anahtar teslim komple çözümler sunmaktadır.

Özpen Pimapen Doğrama Sanayi ve Ticaret Ltd. Sti
İstanbul (Avrupa Yakası)Hürriyet Mahallesi Dr.Cemil Bengü Caddesi No:98 Çağlayan - İstanbul
T + 90 (212) 225 52 54 (Pbx) F + 90 (212) 241 57 72
İstanbul (Anadolu Yakası) Yukarıduddullu Mah. Elalimış Cad. No:8 Ümraniye - İstanbul
T + 90 (216) 590 08 07 F + 90 (216) 590 08 10
www.ozpen.com • info@ozpenpimapen.com

pimapen siding sineklik \$7500

giydirme cephe panjur

kış bahçesi \$7000 özpen

balkon camlama horizon

\$6000 **quadro fantasia**

classic \$5300 bora **orion**

\$7700 sürme **referans** \$4500

iletişim **kalite belgeleri**

Dr. Pimapen \$9500

ZAFER
KUYUMCUSU

Zafer Mah. Bergama Sk. No:2 Yenibosna - İSTANBUL
• Tel: 0212 503 97 42 • Gsm: 0535 326 60 28

DOĞANAY GIDA
OTOMOTİV TEKSTİL İNŞAAT SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Merkez: Yeşilpınar Mh. Mercan Sk. No:62 Alibeyköy - Etiler / İSTANBUL
Tel.: (0212) 537 66 66 Pbx
Faks: (0212) 479 78 60

KASIMPAŞA ŞUBESİ: Bahariye Cad. No: 46 (İş Bankası Yanı)Kasimpasha / İST. No: 18 Çorlu / TEKİRDAĞ
Tel.: (0 212) 361 40 82 - 361 40 83 Tel.: (0 282) 654 95 00 - 654 96 00
Faks: (0 212) 361 40 83 Faks: (0 282) 654 56 00

E-mail: info@doganaygida.com • www.doganaygida.com

ŞAMPİYON ÜRÜK KÖYÜ OLDU

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 5. Köyler Arası Bahar Turnuvası sonuçlandı. Bu turnuvanın şampiyonu ise Ürük Köyü oldu. 12 Nisan'da başlayan turnuva bir buçuk ay sürdü. 27 Mayıs tarihinde turnuvanın şampiyonluk maçı oynandı. Oynanan karşılaşmalar sonucunda Ürük Köyü

Şampiyon, Gökçeharman 2'inci, Mursal 3'üncü, Olukman Köyü ise turnuvanın 4'üncüsü oldu. Natoyolu Can Spor Tesisleri'nde oynanan turnuvalara çok sayıda Divriği'li katıldı. Geleneksel olarak sürdürülen Köylerarası Bahar ve Dostluk Turnuvası'nın açılışını Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek ve Ankara Divriği Kültür

Vakfı Başkanı Arif Atay birlikte yapmıştı. Turnuvaların Başlama vuruşunu ise Ankara Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Meliha Kocaoglu yaptı. 5. Turnuvada Sait Kaya, Veli Türk, Erdoğan Doğan komite olarak görev yaptı. Komite başkanlığını ise Ankara Divriği Kültür Derneği Yönetim kurulu'ndan Sait Kaya yaptı.

Komite Başkanı Sait Kaya turnuvanın bitiminden sonra bir açıklama yaptı. Kaya, Dostluk ve hoşgörü içerisinde, Divriğililere yakışan bir tarzda süren turnuvaya emek veren Köy Derneklerimize, taraftarlarımıza, futbol takımlarımıza ve futbolcularımıza teşekkür ederim dedi.

Gençlik Gecesine yoğun ilgi

Ankara Divriği Kültür Derneği Gençlik Komisyonu yemekli bir gece düzenledi. 9 Mayıs tarihinde Divriği Konukevi'nde düzenlenen geceye çok sayıda Divriği'li genç katıldı. Ankara Divriği Kültür Derneği Gençliği olarak düzenlenen geceye

dernek başkanı Muharrem Höbek ve yönetim kurulu üyeleri de katıldı. Gecede sanatçı Emrah Metin katılanlara unutulmaz bir konser verdi. Geç saatlere kadar süren gecede gençler doyusya eğlendiler.

Güvenkaya köyü dayanışma yemeğinde buluştu

Güvenkaya (Avşar) Köyü Derneği 22 Mayıs Tarihinde Halay Salonları'nda Dostluk ve Dayanışma Yemeği Düzenledi. Geceye Güvenkaya Köyünün dışından da pekçok insanın katıldığı görüldü. Gecede Güvenkaya (Avşar) Köyü Derneği Başkanı Saniye Ateş bir konuşma yaptı. Ateş konuşmasında gecenin

gelirleriyle Hüseyin Abdal Tekkesi'nin onarımını yapacaklarını söyledi. Her yıl geleneksel olarak yaptıkları Hüseyin Abdal Şenlikleri'ni bu yıl 12 Temmuz'da yapacaklarını söyleyen Saniye ateş yemeğe katılanlara ayrı ayrı teşekkür etti. Gecede Halk Müziğinin güçlü sesi Nurgül Ateş' de bir konser verdi.

Vicdan

İnsan yeryüzünde olan şeyleri,görmezlikten ve bilmezlikten gelme hakkına sahip değildir (Dostoyevski)

Hangi tarihi anımsamıyorum.Aziz Nesinin ölümünden sonra Atatürk Kültür Merkezi'nde yıl dönümü anması yapılıyordu.Onu en yakından tanıyan dostlarıyla birlikte oğlu Ali Nesin'de babasıyla ilgili bir anısını aktarmıştı.Bir dönem yazarlar sendikası başkanıyken bir davet üzerine babanın yolu balkan ülkelerine düşer.O sırada yurt dışında okuyan oğlu Ali babasıyla buluşup o kente bir şehir turuna çıkarlar.Gün bitimi olunca yorgun argın otellerine döndüklerinde çoktan yatma vakti gelmiştir.Aynı odayı paylaşan Ali,babasının başı yastığa düşer düşmez bir horlama eşliğinde uyuya kaldığını görünce çok şaşırır.Uzunca bir süre uyumakta güçlük çeken oğul sabah olduğunda babasına sorar. 'Yahu baba maşallahın var, daha yastığı görür görmez uyuya kaldın,oydaki benim hiç de adetim değildir' der.Babanın tek bir cümleyle cevabı 'oğlum benim vicdanım rahat da ondan' olur.

Biliyoruz ki sevgili Aziz hocamızın hayat karşısındaki duruşu itibariyle elbette vicdanı rahatı.Ama bu coğrafyada yaşanan onca vicdansızlıklar karşısında duyulan acılar,gün oluyor bizlerin uykularını param parça ediyor.Ve elbette biliyoruz ki onca yaşanmışlıklar karşısında o da acı çekiyordu.Ama bir farkla ki,o acıları mizaha dönüştürmekte ustaydı... Evet,insani bir değer olan vicdan her şeyden önce hümanist bir duygudur. Arsızdan, hırsızdan,pirsizden yana saf tutanların karşısında "utanma" duygusudur.Kuşkusuz ki gündelik dilde her zaman kolayca kullandığımız "vicdan" çok da kolay edinilmiş bir duygu değildir.Hani derler ya,yükü de tuz yükü gibi oldukça ağırdır. İyi ve kötü karşısında kendimizi sorgulamanın ve yargılamanın olmazsa olmazıdır.Kendimizi hiç koşulsuz karşımızdaki madurun yerine koyma,onun acısını hissetme erdemidir.

İşte son günlerde tabi hukukun ve etik değerlerin kaynağı olan bu cevheri kanatan o kadar çok şeyler oluyor ki,bizleri dehşete düşüren şeylere her gün bir yenisi ekleniyor.Daha geçen 23 Nisanda,hem de çocuk bayramında devlet dipçigiyle kafası ezilen bir kürt çocuğun maruz kaldığı şiddeti hissederken ve hemen ardından Mardin de onlarca insanın katliamıyla sarsıldı.Ve elbette şiddeti sadece kendi tekelinde gören kurucu irade,bugün yaşananlara ve ülke tarihinde de onca yaşanmış tarihsel katliamlara birden çok mazeretler üretmiştir.Ama ya kanayan vicdanlarda..? Yada nasıl oluyor da,veya nasıl bir teslim alışı ki tüm bu yaşananlarda 'vicdanlar' devre dışı bırakılıyorlar? Bunun bir açıklaması olmalı.Öyleyse gelin bu sözün içeriğini anlam ve ilişki tarzına biraz daha açıklık getirelim.

Vicdanın oluşumuna baktığımızda, onun insanlığın toplumsal oluşumuyla özdeş olduğunu görürüz.Daha sonraları ise, sınıf çıkarları bağlamında eşitsizlikler üzerine kurulu mülkiyeti kutsayan sistemlerin, 'vicdanın' doğal evrimini çarpıttığını,onu sapırtıp kendine yabancılık kıldığını da. Bu tarihsel evrimin uzunca bir süresince 'vicdanın' dinsel ideolojilerce belirlendiğini,onu 'kul' ve 'köle' olarak denetim altına alınışını görürüz.Yaygın kaniya göre de onun oluşumunda tanrısal bir güdü olduğunu,onun içinde dinden ayrı düşünülmeceği topluma empoze edilmiştir.Dolayısıyla 'vicdanı' tanrısal oterite adına her zaman çarpıtıp onu kendi hizmetlerine sokmuşlardır.Ve bu çağlar boyu devam eden bu her türden oteriter ideolojilerle yer değiştirip insanların vicdani özgürlüklerini ellerinden alıp,onları kelimenin tam anlamıyla ipotek altına almışlardır.

Diyelim ki,vicdani erdem açısından bir insanın canına kıymak kabul edilemez.Oysaki o vicdanın dinsel ve oteriter ideolojilerce belirlendiği koşullarda, rahatlıkla alınan canları sorgulamakta imtina edilir.Hatta yeri gelir,gerek din için veya milliyetçilik adına alınan her cana kutsallıklar atfedilir.Hele ki,bu uğurda din kitaplarında kutsal hadislerin haddi hesabı yoktur.Çünkü onlar için dinsel ve ideolojik kuşatmayla esir alınmış 'vicdan',sadece tanrıya yada yeryüzündeki oteriteye hesap verir.Ve onların istemlerini yerine getirmede aracı olan 'vicdan',onlara biat etme adına her türden şiddet ve katliamları da devreye sokmaya hizmet eder. Aynen Sivas ve Maraş'ta katliamı yapanların köreltilen vicdanları "Gazanız Mübarek Olsun" diyerek kutsanması gibi.Nasıl olsa, "dinsel kavramların her zaman bir şeytana ihtiyaç duyması gibi,iktidarlarında şeytanlaştırılan karşıtlarına gereksinim vardır" Dolayısıyla çağlar boyu insanların vicdani özgürlüklerini denetim altına alanlar,onların hak ve özgürlüklerini,yada farklı ve öteki olanların haklarını her zaman daha kolay bastırmışlardır.Bu bağlamda,ideolojik hegemonyaları vasıtasıyla vicdanları kör ve sağır etmeyi bilmişlerdir.

Kuşkusuz burada zaman zaman bireysel vicdansızlıklarla da karşı karşıya geliriz.Ama tamda burada yinede bu tip vicdansızlıkların oluşumunda toplumsal değerlerin etkili olduğunu görürüz.Bu toplumu belirleyen tarihsel kültürel ve dinsel öğelerin ağır etkisi altında olan 'vicdan' her zaman bu tip acılar üretmeye açık olmuştur.Öyle ki yeri gelip kutsanan 'kan kültürü' bu toplumun adeta harcı olup çıkmıştır.Temelde böylesi şiddet boyutuyla ayakta duran bu sistemin yaratmış olduğu iklimin, aile boyu ürperten katliamları bizlere daha sık yaşıyor olması hiç de şaşırtıcı değil.Elbette bu tip bireysel vicdansızlıkları engelliyecek olanda,kolektif toplumsal vicdanla doğrudan orantılıdır.Asolan ise, o doğal insani vicdani tümünden toplumsal kolektif vicdana dönüştürmektir.

Ve özetle,evrensel insanlık vicdaniyla bu esir alınmış "vicdan" her zama çatışma halindedir.Birbirleriyle her zaman etkileşim içerisinde olurlar.Ne yazık ki çoğu zaman da bu eşitsizlik üzerine kurulu hak ve hukuktan yoksun, denetime girmiş vicdansızlık galip geliyor.Hükmeden kurucu iradeler ellerini vicdanlardan çekmediği müddetçe de bu sürgit böyle devam eder. Dolayısıyla bu vicdanları bu esaretten kurtarıp,onları özgürleştiremediğimiz sürece,insani değerler üzerine kurulu bir dünya bizlere daha çok irak olacaktır.

ÜLGER Mobilya

Muharrem Ülger

- ✓ MODERN - KLASİK
- ✓ YATAK ODALARI
- ✓ YEMEK ODALARI
- ✓ KOLTUK TAKIMLARI
- ✓ OTURMA GRUPLARI

MODESA Mobilyacılar Çarşısı Alptekin Sk. No. 25 Demirkapı-Eyüp/İST.
Telefon : (0212) 493 31 50 - 51 Fax : (0212) 493 31 52

Mehmet ÇAĞLAYAN

**Akşemsettin Mahallesi Cengiz Topel Caddesi No: 73 / C
Alibeyköy - Eyüp / İSTANBUL
Tel.: 0212 626 12 89 GSM: 0536 544 36 58**

MUHARREM YA BASAN
muharem.yagbasan@gmail.com

KİT'ler ve BİT'ler

Osmanlıdan sonra (Ulusal Kurtuluş Savaşlarından sonra) kurulan Cumhuriyet Türkiye' sinde; Cumhuriyeti kuran kadro TBMM'si devlet yapısını yeniden yapılandırılmasını gündeme aldı. Bu yönde çalışmalar başlattı. Bu dönemde ne devlette ne de özel kişilerde sermaye birikimi söz konusu değildi.. Yönetici kadrolar hem Osmanlıdan kalan borçları ödemek hem de ülkeyi daha iyi yönetmek zorundaydılar.Yöneticiler bu dönemde kendi bünyesine uygun gördükleri Karma Ekonomi Sistemini benimsedi. Karma Ekonominin gereği olan Kamu İktisadi Teşebbüsleri ve Kamu İktisadi Kurumlarını hayata geçirdi. Bu kurumlar sayesinde üretim ve istihdam sağlandı. KİT'ler ve KİK'ler hem devlete hem de özel teşebbüse sermaye birikimi sağlayarak öncülük yaptı. Bu kuruluşları detaya inerek inceleyip aktarmak bir kitap konusu olur. KİT ve KİK'lerden iyi yetişen kişileri özel teşebbüs kendi içinde istihdam etti. Bunların çalışması ve öncülüğü ile ülke iyi yönetildi. Ekonomi düzlüğe çıktı.

Sonra ne oldu? Globalleşme ve Küreselleşme furıyası ile bu kurumlar miras yediler eli ile yok pahasına satılmaya başlandı. Bilhassa 12 Eylül döneminden günümüze kadar artarak devam etmektedir. Yönetici kadrolar üretim ve istihdamı sağlayan kurumların tümüne yakınıni satma becerisini gösterdiler. Halk arasında şöyle bir söz vardır. “Oğlun akıllı ise mal biriktirmeyi ne yapacaksın. Eğer oğlun deli ise malı neylesin”. Bu söz gibi eğer malı devralan kimse iyi idare edemez ise kısa zamanda iflas eder.

12 Eylül faşist döneminin bize sunduğu kurumlardan biri de BİT diye kısaltılan Belediye İktisadi Teşebbüsleri'dir. Belediye faaliyetlerinin bürokratik engellerden, yasal kısıtlamalardan kurtararak daha seri,kolay ve düzgün yürütülmesini sağlamak amacıyla kurulmuştur. Ne yazık ki Belediyelerin kurduğu Belediye İktisadi Teşebbüsleri de çoğu belediye yöneticileri tarafında istismar edildi. Kötüye kullanılan bu teşebbüsler üretim ve istihdama katkı sağlayarak halkın yararına kullanılacağına belediye yöneticileri ve yakınlarının menfaat sağlamasına zemin hazırladı. Her zaman yazılarımızda belirttiğimiz gibi belediyeleri yöneten kadroların halkın güvenliğini kazanmış ,bilgi ve beceri konusunda deneyimli kişilerden oluşması gerektiğini ısrarla vurguluyoruz. Ama bugün yürürlükte bulunan Seçim Yasaları ,Siyasi Partiler yasa ve tüzükleri ile bu mümkün olmamaktadır.

Dileğimiz parlamentomuzun sözü edilen yasaları yeniden ele alıp düzenleyerek daha iyi yönetimlerin oluşmasının sağlanmasıdır.

Ozan Oğlu Ozan: Erdoğan Doğan

Erdoğan Doğan Divriği'nin Güllüce Köyü'nde doğdu. Kendisinin deyimiyle beşikten başlamış ozanlığı. Aşık Daimi Erdoğan Doğan'ın beşşığıne kendi sazını koymuş.

Büyürse ozan olsun demiş. Oda dayısının sözünü tutmuş ve onun yolunda yürümeye devam ediyor. Daha ne kadar yürür bilemiyoruz ama o sazın sorumluluğu ağır olsa gerek.

» Her çocuk türkü söyler, büyüyünce türkü söylemeye devam edenler ses sanatçısı olurlar. Siz türkü söylemeye devam edenlerseniz? Çocukluğunuzda da türkü söylemiydiniz? Ne zaman başladı sanatçı olma hevesi, ve nasıl oldu?

Aşık Daimi benim dayım. Ben daha bebekken kendi sazını benim beşiğime koymuş. 6 yaşında saz çalmaya başladım. 8-9 yaşlarında okulumuzun etkinliklerinde saz çalıp türkü söylüyordum.Sanatçı olmak o zamandan beri hayalimdi. Babam dede olduğu için küçük yaşlarda Cemlere katılıp saz çaldım, deyiş okudum. Babam Aşık Mahsuni'nin yakın bir dostuydu. 1989 yılında Gaziantep'te Aşık Mahsuni ile tanıştım. Babam, Aşık Mahsuni ve ben cemlere giderdik. Ben 12 yaşındayken Antep'te Çamlık parkında ilk kez Aşık Mahsuni beni sahneye çıkardı. O zaman saz benden büyüktü, tutmakta bile zorlanırdım. Aşık Mahsuni ile söylediğimiz türkülerı teypten kasete çekmiştik. Aşık Daima ve Aşık Mahsuni gibi iki büyük üstadın küçüklüğünde bana verdikleri el ondan sonraki hayatıma ışık oldu. Onlar örnek aldığım üstadatlar oldu. Umarım müzik hayatım boyunca onların izinde yürüyebilirim.

» Sanatınızın dışında bir soru, kendinizi kısaca tanıtırımsınız? Nereden gelip nereye gidiyorsunuzuz?

1972 Divriği- Güllüce Köyü doğumluyum.Evlı ve iki çocuk babasıyım. Müzik dışındaki zamanlarda kitap okumaya çalışırım. Şiir okumayı, dinlemeyi severim. Doğayı ve doğal olan her şeyi severim. En çok zevk aldığım şey evde çayımı içip saz çalıp, türkü söylemektir. Ben saz çalırken çocuklarım küçük olmalarına rağmen türkülerle olan ilgilerini görmek beni çok mutlu eder. Çıktığım bu müzik yolunda en büyük gücü eşimden ve çocuklarımdan alıyorum.

» Ses sanatçısı olmak sizin için ne anlama geliyor? Umutlarınız, hayalleriniz nelerdir?

Ses sanatçısı olmak; insanların özlemlerini, sevinçlerini, sevgilerini, öfkelerini ezgiler aracılığıyla bazen coşkuyla, bazen hüznle bazen asi bir haykırısla dile getirmektir. Umutlar ve hayallere gelince öncelikle kalıcı olmayı umut ediyorum. 7'den 70'e herkesin sevdiği, dinlediği bir sanatçı olmak istiyorum. Kasetim binlerce satmasındansa türkülerimin dilden dile dolaşmasını tercih ederim.

» Sanat özgür bir ortamda gelişir denir. Siz sanatçılar bugünkü Türkiye ortamını özgürlükçü buluyormusunuz? Sizleri kısıtlayan bir durum sözkonusu mu?

Tabiki sanat özgür bir ortamda gelişir. İçinde bulunduğumuz şu süreçte örneğin heykellerin çıplak olduğu iddia edilerek kaldırılması, kaldırılması ülkemizde sanatın ne kadar özgür olduğunu gösteriyor zaten. Bizleri kısıtlayan şeyler mutlaka var öyle olmasa. Ahmet Kaya sürgün olmazdı. Bizim ülkemiz Nazım Hikmet'i, Yılmaz Güney'i sürgün etmiş bir ülke.Sanata sansür getiren , baskılayan, kısıtlayan bir ülke nin karanlığa sürükleneceğin düşünüyorum.Bir sanatçı olarak yaşadığım çağa tanıklık ediyorum. Benim misyonumhalkımın siyasi, kültürel ve sosyal anlamda sıkıntılarını, isyanlarını, özlemlerini dile getirmektir. Çağa damgasını vuran Aşık Mahsuni ozan olmanın gereğini yaptığı için, halkın duygularına tercüman olduğu için sıkıntı, baskı gördü cezaevinde yattı.

» Yeni bir albümünüz çıktı. Bu kaçınıcı albüm? Biraz da bu çalışmalarınızdan bahsedermisiniz?

Erdoğan Doğan

Evet yeni albüm çıktı. Bu dördüncü albümüm. Albüm üzerinde 1.5 yıl çalıştık. Zaten repertuar aşaması 5-6 ay sürdü. Çok emek verdik, çok güzel bir kadroyla çalıştım. Albümümde bana türkülerlerini vererek destek çıkan tüm dostlarıma teşekkür ediyorum. Kalemine ve yüreğine inandığım, büyük saygı duyduğum Aydın Öztürk abim bir türkümde kendi şiiriyle, sesiyle albümüme renk kattı. Albümümde iki türküye Taner Özdemir vokal yaparak bana destek oldu. Sizlerin aracılığıyla onlara sevgi ve saygılarımı sunuyorum. Müzik piyasasında albümler artık zor şartlarda yapılıyor. Maddi imkanlarımızı zorlayarak albüm yapıyoruz. İnsanlara ulaşmak için birçok engel aşyoruz. Umarım sesimi çok geniş kitlelere duyurabilirim.

» Türkü sözü yazarmısınız, beste yaparmısınız? Genellikle hangi tür müzikler söylersiniz?

Söz yazarım, beste yaparım. Bundan önceki albümümde tüm söz ve müzikler bana aitti. Bundan önce iki albümümde protez müzik yaptım. İlk albümüm türkü ve deyiş ağırlıklıydı. Bu albümümde türkü ağırlıklı bir albüm oldu.Yani protez müzik ve halk müziği söylerim.

» Bir kesim sanatçı varlık içerisinde gününü gün ederken, Sanatçıların çoğu ekonomik imkansızlıklardan söz ediyorlar. Ne olacak bu sanatçıların halı?

İsim yapmış sanatçılar dışında diğer sanatçılar gerçekten maddi sıkıntılar içinde. Çünkü albümlerinin tanıtımlarını yeterince yapamıyorlar, medyaya yeterince yansımıyorlar. Albüm tanıtımı yapmak, klip çekebilmeğinde maddi olanaklarının iyi olması

gerekıyor. Sponsor bulabilirse yapabiliyor yoksa tanıtım yapamıyorlar. Ne yazık ki bu konular bizim için büyük sıkıntı. Keşke herkes eşit koşullarda albüm tanıtımını, reklamını yapabilseydi. O zaman gerçekten çok güzel sesler ve albümler gözden kaçmazdı. Yani sanatçıların hali hal değil...

» Kendinize model aldığınız kimseler varmı? Hangi ozan, hangi sanatçı sizi etkiler?

Başta da belirttiğim gibi Aşık Daimi ve Aşık Mahsuni. Ayrıca Davut Suları,Muhlis Akarsu,Musa Eroğlu,Arif Sağ,Nesimi Çimen, Emekçi,Hasret Gültekin, Ahmet Kaya kendime örnek aldığım sanatçılar. Ve tabiki büyük ozanımız Mahmut Erdal. Kivemdir. Sevgi ve Saygılarıma yollayıp ellerinden öpüyorum. Sadece ismini söylediklerim değil, adını saymadığım nice ozanlarımız benim örnek aldığım sanatçılardır.

» Eskiden bugünkü gibi imkanlar yoktu. Su Tv'de program yapıyorsunuz, bir çok sanatçıyla yüz yüze görüşüyorsunuz. Bir müzisyen için bu bir imkan mıdır? Televizyon programcılığı izleyicilerinizle aranızda nasıl bir bağ oluşturuyor?

Memnunuzsunuz bu programı yapmaktan?

Su TV'de program yapmam tabiki büyük bir imkan. Konuk ettiğim sanatçı dostlarım zaten normal hayatımda da görüştüğüm dostlarım. Ama yeni tanıdığım sanatçı dostlarımda oldu. Gelen mesajlarda ve insanların yüzüze bana aktardıklarından programımın iyi olduğunu fark ediyorum. Su TV aracılığıyla çok geniş kitlelere ulaşabiliyorum, bu benim için çok önemli. Her Pazartesi program yaptığımda yeni insanlara ulaştığımı bilmek çok güzel bir duygu. Birde Su TV çok farklı bir ortam. Çalışanların hepsi çok içten insanlar, hepsini ailemden insanlar olarak görüyorum. Çok güzel bir dostluk oluştu aramızda. Hepsı bana yüklerini açtılar. Onları çok seviyorum.

» Şenliklere ve festivallere katılıyorsunuz. Buralardaki gözlemlerinizi nasıl? Bu festivaller, bu şenlikler insanlara eğlencenin dışında ne katıyor? Yorumunuz nedir?

Festivaller mutlaka çok önemli benim için. Eskiden köylerde böyle etkinlikler yapılmazdı. Şimdi yapılıyor olması çok güzel.İnsanlar oraya sadece eğlenmek için gelmiyorlar, kendi kültürlerini yaşıyorlar. Uzun süre göremediği dostlarını, akrabalarını görüyor insanlar. Tabii büyük şehirlerdeki insanlarda köylerinin festivallerine katılıyorlar. Böylece hem memleketlerine gidiyorlar oraları tanıma fırsatı buluyor genç kuşaklar. Bu festivallerin tv kanallarına yansıması da o yörenin tanıtımı için çok iyi oluyor.

» Son olarak neler söylemek istersiniz

Öncelikle sizinle röportaj yapmaktan büyük onur duydum. Bana yer verdiğiniz için teşekkür ediyorum.Yeni albümüm çıktı.Umarım insanlar beğenir.Tüm dostlarımla bana destek olmalarını bekliyorum. Çok emek verdim, tüm türkü dostlarımla emeğe saygı duyduğuna inanıyorum ve korsaana hayır diyorum. Bizlerin var olabilmesi için herkesin korsan CD almayarakbize destek olmalarını istiyorum. Sizlerin aracılığıyla tüm Divriğili hemşehrilereme sevgi ve saygılarımı sunuyorum. Bu yörenin insanı olarak iyi bir yere gelebilirim ve memleketime her anlamda katkıda bulunabilirim. Son olarak gelecek günlerin ülkemize barış, kardeşlik ve huzur getirmesini diliyorum. Herkese sevgi ve saygılarıma sunuyorum.

BAĞDAT Baharat hayata lezzet katan tat...

Bağdat Baharatları Yağbasan Köyündendir.

bağdat pul biber

Gıftımızın Ziraat Mühendisleri kontrolünde eğitilerek en kaliteli ürünleri yetiştirilmesine özen gösteren kuruluşumuz, tarladan ürünleri toplayıp, Kahramanmaraş'ın Türkoğlu ilçesinde kurulu Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun en modern tesislerinde mikrobiyolojik ve fiziksel işlemlerden geçtikten sonra otomasyona dayalı steril bir ortamda paketlenerek tüketiciye ulaştırılır.

BAĞDAT BAHARATLARI GIDA SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
Organize Sanayi Bölgesi Orhan Işık Bulvarı No: 12
06935 Sincan/ANKARA • Tel: (0312) 267 01 60 pbx
www.bagdatbaharat.com.tr

Vital

Sölen

www.solen.com.tr